

DE WET VAN CHRISTUS

WAARVAN DE WET VAN MOZES GETUIGENIS HEEFT

VIJF BRIEVEN OVER WET EN EVANGELIE

"En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken."

Romeinen 11:6



door

WILLIAM HUNTINGTON

VIJF BRIEVEN OVER WET EN EVANGELIE

"En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken." Romeinen 11:6

Eerste brief aan mej. R. J. te B.-N.-D.

29 december 1788

Ik ontving uw vriendelijke brief en heb de talloze klachten van mijn zuster overwogen, alsook de moeilijkheid van haar weg. Salomo zegt in Prediker 1:15: "Het kromme kan niet recht gemaakt worden; en hetgeen ontbreekt, kan niet geteld worden." Elke brief komt met zware tijdingen en geen wonder; want u zwerft weer om de oude berg en hebt de sluier weer aangedaan en zult die wel vasthouden, tenzij deze of gene evangelische wachter, of bewaarder van de muren, gezonden wordt om u te slaan, te verwonden en uw sluier van u te nemen, Hoogl. 5:7. Uw arme man moet nu lijdzaamheid nodig hebben om u te verdragen, want uw aard zal hem ten eerste beproeven. Waar Hagar huishoudt, is geen vredig leven. Laat de dienstbare maar eens plaats krijgen tussen u en de Vader der eeuwigheid en zij zal u spoedig het verschil doen gevoelen tussen het juk van een dienstbare en de vrijheid van een gehuwde vrouw. Hagar zal spoedig het bestuur in handen nemen, u met het juk der dienstbaarheid omvangen en u tot jaloesheid verwekken, tot het vlees van uw beenderen verteren zal; u zult uzelf en allen die u omringen tot last zijn; en het zal een wonder zijn, als u niet zegt: "Mijn ongelijk is op u." Uw eigen dwaasheid is het, die uw weg verkeert en uw hart vergramt zich tegen den HEERE, Spr. 19:3. De waarheid heeft u verteld, dat Hagar de berg Sinaï betekent en tot dienstbaarheid barend is; maar indien de vrouw des Lams niet meer prijs stelt op haar waardigheid en eer, dan het bestuur van haar zaken op te dragen aan een dienstbare, hoe jammer ook, zij moet het juk dragen tot zij de waarde kent van haar vrijheid, eer en voorrechten. Hagar was bestemd tot dienen en niet tot regeren.

Er zijn drie dingen om welke de aarde zich ontroert, ja, vier die zij niet dragen kan; waarvan het eerste is, om een knecht als hij regeert. U hebt niet te dienen in de oudheid der letter, daarom werpt de dienstmaagd uit en haar zoon, want de dienstbare moet niet heersen over de vrouw des Lams, ook zal het kind der dienstbare niet erven met de kinderen der belofte.

Deze zaak betreffende de dienstmaagd en haar zoon, zal de Vader der gelovigen niet smartelijk zijn, want Hij heeft u gezegd, *dat de dienstknecht niet eeuwiglijk in het huis blijft, maar de zoon blijft er eeuwiglijk*. Deze zonen zijn vrije zonen, die verlost zijn van het juk der dienstbaarheid en die staan in hun vrijheid en de vrije vrouw is er één die haar koninklijke Man aankleeft, haar huis met voorzichtigheid bestuurt en haar dienstbaren op haar plaats laat. Gij had dit juk op uw nek niet gekregen noch deze grafdoek om uw hoofd gewonden, toen u neerzat onder wat men nu *antinomianisme* noemt. Toen scheen uw ziel gezond, uw omgang aangenaam en uw gedaante liefelijk te zijn, uw hart was gelijk de wagens van Gods vrijwillig volk en u liep met blijdschap de loopbaan die u voorgesteld is. Maar waar bent u nu heengevoerd? Zij hebben u niet de Wet gedreven, tot u beide blind en gebonden zijt. Zij ijveren niet recht over u, die u leiden, verleiden u en de weg uwer paden slokken zij in. U bent nu niet in de wegen der Wijsheid der liefelijkheid noch in de paden der vrede.

Gedenkt dan waarvan gij uitgevallen zijt, u bent gevallen uit uw eerste liefde, uit de hartelijke vereniging en gemeenschap met Christus, uit vrede en blijdschap in het geloven en uit de zalige genieting van Gods vrijmoedige Geest. Toen genoot u de vrijheid van het Evangelie. Nu gevoelt u de dienstbaarheid van de Wet. De Heere deed het Woord gepaard gaan met een wonderlijke kracht en bediende de Geest onder u door de prediking des geloofs. Doet Hij nu hetzelfde door de werken der Wet? Ik denk van niet. U hebt gevoeld, dat het juk van de Zaligmaker zacht en Zijn last licht is en nooit was u inwendig heiliger en gelukkiger, noch uitwendig omzichtiger dan toen. U moet eens beproeven en nagaan wat de Wet voor u doen kan. Kleef haar aan en beproef welke liefde, leven, vrede en heiligheid van daar gehaald kan worden en wanneer u door die regel het werk der heiligmaking zult volmaakt hebben. Wees dan zo goed er mij eens een nauwkeurig verslag van te zenden. Geef mij een verklaring van haar werkingen en uw gevoelens daaronder, als ook een getrouw verslag van de meer dan overvloedige praktische heiligheid welke uw huisgezin, medelidmaten en burens in u zien. Niet één heilige beweging, niet één Goddelijk en aangenaam gevoel, geen enkele vlam van zuivere liefde tot God of de mensen zult u ooit uit dat verbond halen. De Wet werkt toorn en het bedenken des vleses is vijandschap tegen de Wetgever, ook kan het zich aan de Wet niet onderwerpen. Degenen die onder haar zijn, mogen elkaar aankleven, maar die vereniging is alleen de band van natuurlijke genegenheden. Sommigen worden samen gehouden door verdorven genegenheden, anderen zijn overgegeven tot oneerlijke bewegingen. Maar zuivere liefde vloeit om niet voort uit een verzoend God in Christus Jezus en is in het hart uitgestort door de Heilige Geest, Die de Geest is van de liefde en van de gematigdheid. "Gij kunt het één van het ander niet onderscheiden"; natuurlijk niet, want Paulus zegt: "De predikant verstaat niet wat hij zegt noch wat hij bevestigt" En indien dat zo is, dan moet de gehele kudde met u door onweder voortgedreven worden, bedroefd en ongetroost. Dit zal ook niet anders worden, tenzij God verschijnt om uw stenen gans sierlijk te leggen en zodra het Uitverkoren Fundament, de Uiterste Hoeksteen, de Steen der Hulpe, de Levende Steen, met Goddelijke luister verschijnt, zult u van de storm bevrijd worden en blij zijn een schuilplaats te vinden in de schaduw van die Rotssteen in dit dorstig land. Staat u naar heiligheid door de Wet, gedenkt dan dat u zowel in het vlees volmaakt moet zijn als in de geest. De Wet is volmaakt, zij zal geen zwakheden toestaan noch boze gedachten of wellustige blikken, geen toorn noch kwaad humeur. Geen vuur mag u aansteken op de sabbatdag, u mag op die dag uw eigen woorden niet spreken en uw eigen gedachten niet denken, uw naasten moet u liefhebben als uzelf. De helft van uw goederen moet u de armen geven, van de twee rokken moet u er één meedelen aan hem die er geen heeft. En dan zult u nog niet ten hemel komen dan door uw kruis op te nemen en Jezus na te volgen. Niemand zal ooit de toets van die Wet doorstaan, zonder een zuivere liefde tot God, Goddelijk leven in Christus, heiligheid door de Geest en een eeuwige gerechtigheid van de God onzer zaligheid. Wanneer u te Londen komt, zullen wij onze bevindingen eens vergelijken en dan zien wie het meest met handelen gewonnen heeft. Vervolg zolang uw tegenwoordige weg en ik zal het de mijne doen. Maak de Wet een regel van het leven, lees haar, houd uw oog op haar gevestigd en leef uit haar en ik zal bidden, dat ik der Wet dood en Gade levend, mag gehouden worden, dat ik met Christus mag gekruisigd worden en nochtans leven, doch niet ik, maar dat Christus in mij leven mag.

Indien u van de Wet uw regel des levens maakt, dan leeft u der Wet en u wandelt in de Wet. En indien Christus in mij leeft, dan zal ik Gode levend gehouden worden en in nieuwigheid des levens wandelen. Ga voort met de geboden en ik zal voortgaan met de beloften. Maak de Wet tot "de regel van uw wandel" en ik zal God bidden, dat Hij Zijn belofte in mij vervulle,

want God heeft gezegd: "Ik zal in hen wonen en Ik zal onder hen wandelen", 2 Kor. 6:16. Zo gaat gij voort door de Wet en ik ga voort door het Evangelie. Vervul uw plicht en ik zal pleiten op mijn voorrechten. Handel als een arbeidzame dienstknecht en door Gods genade zal ik handelen als een liefhebbend zoon. Wees gij gehoorzaam aan de Wet en ik zal bidden om genade tot gehoorzaamheid des geloofs. Leef in de vreze van uw meester en ik zal trachten mijn hemelse Vader te eren. Maak de Wet tot regel van uw handelingen en handel dienovereenkomstig. Ik wens evenwel op God te betrouwen om in mij te werken, beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen en het werk des geloofs met kracht. Maak de Wet tot een regel van uw gesprekken. "Spreek van de geboden als u in uw huis zit en als u op de weg gaat en als u neerzit en als u opstaat. En schrijf ze op de posten van uw huis en aan uw poorten. Opdat uw dagen in het land dat de Heere uw vaders hen te geven gezworen heeft, vermenigvuldigen; gelijk de dagen des hemels op de aarde." Deut. 11:19-21. En ik zal God bidden de vrucht van mijn lippen te scheppen, mij mond en wijsheid te geven, welke al mijn vijanden niet zullen kunnen tegenspreken noch wederstaan. En dat ik het niet moge zijn die spreekt, maar dat de Geest van mijn hemelse Vader in mij spreken moge. Dan zullen mijn gesprekken krachtig en mijn woorden met zout besprengd zijn en genade geven dien, die ze horen. Aldus luidt de belofte en de uitnemendheid en de kracht is Godes. En indien God Zijn belofte aan mij vervult, zal Hij al de eer hebben. En indien u uw taak verricht, zult u roem hebben, maar niet bij God; wat u ook hebt bij de mensen. Laat de bedienaars der letter alle zware lasten die u maar met moeite dragen kunt op uw schouders binden en ik zal mijn zorg (Eng. vert lasten) op de Heere werpen, Die beloofd heeft mij te zullen onderhouden. (Eng. vert schragen). Draag zorg dat u acht geeft op al de moeite welke zij voorschrijven en ik zal al mijn zorg op Hem wentelen, Die voor mij zorgt. Wandel gij door aanschouwen en ik door geloof. Wandel gij in de letter en ik door de Geest. Zie gij op de geboden en ik zal op Jezus zien. Degenen die zeggen: "Deze leer opent een deur voor alle losbandigheid", weten niet wat zij zeggen. U hebt niets in mij gezien wat daar op lijkt. Ook geven zij, die u gedurig de Wet opdringen, om uw gemoed te verblinden en uw ziel met vooroordeel te vervullen tegen de waarheid en die haar prediken, u geen ander bewijs van hun meerdere heiligheid, dan wat u uit hun mond hoort. Er is niet meer kracht in hun redenen, niet meer aangenaamheid in hun omgang, niet meer kennis van het woord, niet meer ondervinding van genade, niet meer vrucht op hun bediening, niet meer milddadigheid, niet meer verhoring bij God in het gebed, niet meer omzichtigheid voor de mensen noch nauwgezetheid voor God, dan wat men kan waarnemen in sommigen, die de naam hebben van antinomiaans; ja, nog niet half zoveel. Mensen die in hun hart of leven niets hebben dat hen aanbeveelt, moeten alles doen door het geklank van een trompet. Hij die overvloediger arbeidde dan zij allen, (en veel zakelijker) zeide: "Doch niet ik, maar de genade Gods die met mij is."

Maar in onze dagen zijn er sommigen opgestaan die ons zeggen *dat zij al hun vertroosting halen uit hun heiligheid en hun heiligheid uit de Wet*. En ik geloof hen, want zij schijnen geen gemeenschap te hebben met de God der vertroosting, noch bevinding van de Heilige Geest. Kleef de Zaligmaker aan en verlaat u op Zijn genade en wanneer deze falen, beproef het dan met de Wet. De weg naar Sinaï is breder dan de weg naar Sion, dat pad is het meest betreden en daar zijn de meeste reizigers. Het is gemakkelijker om tot de Wet te komen dan tot het Evangelie en een troon des gericht is toegankelijker dan een troon van genade. Wij hebben legioenen onbekeerde zedenpredikers, maar weinig bedienaars des Geestes. Elk van de menigte der mensen roept zijn weldadigheid uit, maar wie zal een recht trouwe man vinden? Mensen die onbekend zijn met de kracht der godzaligheid, moeten de letter aandringen, want

dat is al wat zij hebben. Met de letter, een groot geluid en de vertoning van een schoon gelaat naar het vlees, bedriegen zij de eenvoudige. De verborgenheid des geloofs is een raadsel voor een onervaren hart en een onverlicht hoofd. Wanneer zij deze aanvallen, verraden zij alleen hun onkunde. Die heer had gelijk. "Zonder heiligmaking zal niemand den Heere zien."

En wanneer hij geen heiligmaking heeft dan die welke hij uit de Wet krijgt, zal hij nooit de Heere zien met aanneming, want tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien (veel minder ingaan). Het Koninkrijk Gods is in kracht. De wedergeboorte verlicht ons in onszelf en geeft het ons gevoelig te genieten, want het is rechtvaardigheid en vrede en blijdschap door de Heilige Geest, Welke ons geen van allen toekomen uit de Wet. Indien het aandringen van de Wet als de enige regel des levens en de voorstelling daarvan als de enige standaard van heiligheid met kracht gepaard gaat, indien zij liefde voortbrengt tot God en de naaste, indien zij ware heiligheid bevordert; indien zij de nieuwe mens verkwikt en de ziel met nederigheid en zelfverfoeiing bekleedt; indien zij Christus dierbaar maakt en het geloof versterkt; indien zij geestelijk leven en vrede voortbrengt; indien zij de ogen verlicht, het hart verwijdt, aan de wereld speent, de ziel reinigt, tot naarstigheid aanmoedigt en God, Zijn wegen en dienst tot de lust van uw ziel maakt, dan naooft u hen wel verdragen, want deze dingen komen van God en zijn met de zaligheid gevoegd. Maar ik weet dat niets van dit alles deze prediking vergezelt en uw brief is er een genoegzaam bewijs van.

Ik heb mijn zuster de Wet en het Evangelie, de geboden en de beloften, het leven en de dood, de zegen en de vloek voorgesteld. Indien u de letter van de Wet aanhangt en die tot de regel van uw leven, wandel, daden en gesprekken maakt, dan zal uw gehoorzaamheid de gehoorzaamheid der Wet zijn, niet des geloofs. Dan zullen het uw vruchten zijn en niet de vruchten des Geestes. U werkt door de Wet; door het Evangelie werkt God al mijn werken in mij. U moet u door de Wet een nieuw hart en een nieuwe geest laten maken, door het Evangelie maakt God mij een nieuw schepsel in Christus Jezus. U moet door de Wet God liefhebben, door het Evangelie is de liefde Gods in mijn hart uitgestort. Door de Wet moet ge u wassen én reinigen, door het Evangelie reinigt God mij van alle besmetting des vleses en des geestes. Zo werkt God door het Evangelie en u werkt door de Wet. Door het ene wordt het eigen ik verloochend en is Christus alles en in allen; door het andere wordt het eigen ik verheven en zij is u alles in allen. Eén van deze werkers moet wijken. Genade moet genade zijn en het werk geen werk meer of de werken moeten alles zijn en genade niemand-al. "Ik doe de genade Gods niet te niet. Want indien de rechtvaardigheid door de Wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven."

En evenmin als de rechtvaardigheid door de Wet is, is de heiligheid, het leven of de heiligmaking door de Wet. Christus is ons van God geworden tot wijsheid, leven, rechtvaardigmaking en verlossing en Hij heiligt en reinigt Zijn Kerk en stelt haar voor zonder vlek of rimpel of iets dergelijks. "Indien dit een deur opent voor alle losbandigheid", dan volgt daaruit, dat 's mensen dode werken ware heiligheid zijn en dat al Gods werken, welke volmaakt zijn, losbandigheid zijn. Zal dit niet in het laatste bitterheid zijn? God zegt mij dat ik der Wet gestorven ben, dat ik vrijgemaakt ben van de Wet en dat ik niet onder de wet ben. En waartoe is al deze dood en vrijmaking? Opdat wij in de zonde zouden leven? Nee, wij zijn aan de Wet gestorven, *opdat wij Gode leven zouden*. Wij zijn van haar vrijgemaakt, opdat wij God in nieuwigheid des Geestes zouden dienen en wij zijn van onder haar uitgebracht, opdat wij onder de genade zouden zijn. Maar waarom *Gode leven, in de Geest dienen en onder de genade zijn*, een deur zou worden genoemd voor alle losbandigheid, weet ik niet. Ik moet dit

overgeven aan de uitspraak van de grote God, wanneer het jaar der vergeldingen, om Sions twistzaak, komt. Verkiest mijn zuster echter om der Wet te leven, om onder haar te zijn als de regel van haar leven, wandel en doen, de aangeboden verlossing niet aannemende, zij is welkom: zij buige haar schouders om te dragen en diene onder haar tribuut. En zij zal eerlang ervaren, dat die lamp zal uitgaan en dan zal zij roepen om olie. Nu is zij nog arm en nooddruftig, maar somtijds verblindt het wettische deksel dermate, dat iemand ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt kan zijn, zonder het te weten. Indien gij u hield aan de stem van Christus in de beloften en aan de stem des Geestes in uw consciëntie (zo die daar is), u zou een levende regel vinden, ver te verkiezen boven een dodende letter en een juk der dienstbaarheid. Aan de andere kant is zij volkomen vrij, ik voer geen heerschappij over haar geloof. Laat zij het deel des goeds nemen dat haar toekomt en alles bijeen vergaderen en handel drijven met haar "regel om naar te handelen." Het zal niet lang duren of zij zal bevinden, dat de Wet met haar bevruchtend juk haar in de wildernis zal brengen en wanneer zij in een vergelegene en dorre land is, zal zij haar eerste man gedenken, gaan bedelen en blijde zijn door het geloof te leven op het gemeste Kalf en het Brood des Levens. Tot zolang zal ik Mejjuffrouw Ongestadigheid verlaten om de proef te nemen van haar twee gedachten.

Dit zal ik er alleen bij voegen: mocht zij ooit bankroet gaan, mocht de burger van dat land een zwendelaar worden en haar tegenwoordig vermogen verkwisten, mochten de bedienaars der letter haar doen vergaan van honger met draf, wanneer zij tot zichzelf komt, wanneer haar buik gebrek lijdt, wanneer zij vernederd is om te bedelen en begerig om thuis te mogen komen, zal ik mij niet ergeren aan het gezang en gerei, maar de dienstwillige dienaar blijven van Juffrouw Prodigalis, (prodigalis is Latijn, betekent verloren zoon) wanneer de vader vrolijk en blijde is.

Winchester Row

W. Huntington SS

Tweede brief aan Mej. R. J. te B. N. D.

15 januari 1789

Zodra ik de brief van mijn zuster zag, vielen deze woorden in mijn hart: *Ziet, daar is de Sunamitische!* Is het wel niet u? Is het wel niet uw man? Is het wel niet uw kind? Ik bedoel, is het wel niet met de consciëntie, is het wel niet tussen Christus en u? Is het wel niet met het nieuwe schepsel dat geschapen is naar het voorbeeld Desgenen, Die het geschapen heeft in ware gerechtigheid en heiligheid, dat zo dikwijls een losbandige Antinomiaan genoemd wordt? Er is weinig in deze brief, dat ruikt naar vereniging met de ware en levende Wijnstok of naar blijdschap en vrede, de gezegende vruchten van deze vereniging, maar juist het tegendeel. De sluier hangt zwaar over uw gemoed en dat heeft Hem verduisterd, Die veel schoner is dan de mensenkinderen.

Gij aanschouwt niet met ongedekt aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel, hetwelk ons naar hetzelfde beeld in gedaante verandert, van heerlijkheid tot heerlijkheid als van des Heeren Geest. Mozes is als beschuldiger opgetreden en op die wijze trakteert hij allen, die op hem vertrouwen. Geen verwijding des harten krijgt u te genieten en geen nieuwe ontdekkingen van de schoonheid, gepastheid en onwaardeerbare waarde van de gezegende Zaligmaker. De dienstbaarheid neemt alle vreugde weg, zij neemt het hart in, werkt slaafse vrees, slaat de liefde legen en vervult het hart niet vruchteloze slavernij, opstand, murmuring, ontevredenheid, dodigheid in de plichten, magerheid der ziel en vijandschap tegen hen, die staan in de Heere en in de vrijheid waarmede Hij hen vrijgemaakt heeft.

Ik heb, met Gods hulp, mijn godsdienst in een klein bestek gebracht. Dat is door geloof, gebed, onderzoek, zelfverloochening, belijdenis, waakzaamheid, lezen, mediteren en door ijver in deze dingen om een troostvolle gemeenschap met de Heere Jezus Christus te onderhouden. En in deze weg ben ik zo gelukkig, heilig, vrij en levendig op de preekstoel, zo nuttig in mijn bediening, zo zeer van God begunstigd, beide in de voorzienigheid en in de genade, heb ik even groot gehoor onder mijn bediening, van een volk dat onderscheidend, kundig, bevindelijk en oprecht is, als enig evangelist in Londen, die een vreemdeling is van dit soort van Antinomianerij.

Ook zal mijn arme zuster, nadat zij haar hals bezwaard, haar kracht doorgebracht en haar vermogen verspild heeft met haar regel des levens, der wandel en van doen, weer terug moeten keren om kracht te halen uit dezelfde Wijnstok, zal zij ooit Gode enige vrucht voortbrengen. Zonder Christus kan zij niets doen. Indien de rank niet in de Wijnstok blijft, die is buiten geworpen en is verdord. Die in Christus blijft, draagt veel vrucht en God reinigt zulken opdat zij meer vrucht dragen.

De mensen verblinden met het deksel van Mozes, is niet het licht zaaien voor de rechtvaardige en vrolijkheid voor de oprechte van hart. Christus kwam om de gevangenen vrijheid uit te roepen en de gebondenen opening der gevangenis. Hij, die u in dienstbaarheid brengt, predikt u het Evangelie niet, maar doet als Paulus niet de last welke hij van de overpriesters had. Hij tracht allen gebonden te Jeruzalem te brengen. Gij verdraagt het als u iemand slaat en u doet dat ook zo indien u iemand dienstbaar maakt.

Ik ging eens een oude Godgeleerde horen. De eerste welke mij vereerde met de naam van Antinomiaan. En die de verschrikkingen der Wet voorstelde, genoegzaam om heel Londen

uit vrees haar toevlucht in de heiligheid te doen zoeken. Maar ik zag niets van enige werking onder het volk, welke zelfs kon doen vermoeden dat hij enige vrucht zou voortbrengen, die hun tot voordeel zou strekken. Binnen een kring van twintig voet om mij heen zaten veertien personen heerlijk te slapen, even onbekommerd als Jona op zijn reis naar Tarsis. Er was niets van de gangen Gods in het heiligdom noch wekte hij zijn macht op, om onder hen te komen. De arbeider verschoot zijn pijlen tot hij buiten adem was, maar het werkte weinig uit. Ook bleef het niet bij zijn toorn, want toen hij opstond om te eindigen met gebed, kwam niet een verzoek of lofzegging over zijn lippen, maar hij sprak tot zijn gehoor en niet tot God. Het volk werd beschuldigd en niet weinig toorn tegen de Almachtige openbaarde zich.

Degenen die onder de Wet zijn, kunnen zich aan haar niet onderwerpen en die verstoken zijn van de Geest der liefde, zijn in hun gemoed in vijandschap niet God. Mij dacht dat de wettische koorden der bediening en de naam der bijeenkomst een duidelijke overeenkomst hadden, het was de *Touwslagers Steeg*, in meer dan één zin.

Laat ik u de volgende raad geven, daar u verplicht zijt allerlei predikanten te horen, zowel goede als kwade. Wanneer één van hen u met de Wet begint te geselen, geef dan nauwkeurig acht op hem en luister oplettend naar hem. En wanneer u hoort, dat hij een zaligmakende kennis van God kan beschrijven, maak er dan staat op, dat hij de Wet wettelijk gebruiken zal. De kennis van God wordt eerst geleerd in de Wet. "Een iegelijk, die het van den Vader geleerd heeft, die komt tot Mij", zegt Christus. Dezulken kennen de schrik des Heeren en bewegen daarom de mensen. Zij kennen Hem:

1. Door Zijn krachtige stem. "Te dien dage zullen zij kennen, dat Ik het ben, Die spreek: Ziet, hier ben Ik."
2. Door de ontdekking van hun zonden. "Ik ben het, Die den mens bekend maak wat Zijne gedachten zijn."
3. Door Zijn ondersteunende hand. "Dan zal de hand des Heeren bekend worden aan Zijn knechten."
4. Door Zijn Woord. "De Heere openbaarde Zich aan Samuel te Silo door het woord des Heeren." Als verzoend in Christus geeft Hij hen een hart om Hem te kennen, door degenen vergeven, die Hij zal doen overblijven.
5. Door een gevoelige genieting van Zijn liefde. "Een iegelijk die liefheeft, is uit God geboren en kent God."

Indien iemand de dienstbaarheid van de Wet der werken en de dierbaarheid van de Wet des geloofs kent, indien hij kennis heeft aan de verschrikkingen Gods in de Wet en aan de liefde Gods in Christus Jezus, dat is de man tot wie en door wie God spreekt. "Hoort naar Mij, gijlieden die de gerechtigheid kent, gij volk in welks hart Mijn Wet is."

Anderen kunnen in de Geest beginnen en in het vlees eindigen, zij kunnen beginnen op de Rots te bouwen en dan Christus tot een rots der ergernis te maken, ter ener tijd verwoesten en dan weer opbouwen wat zij verwoest hadden.

Maar zo is het niet bij arme zielen, wier hart gesterkt wordt door genade. "De Wet zijns Gods is in zijn hart, zijn gangen zullen niet slibberen." God heeft Zijn Wet in haar ingeschreven en haar verstand gegeven en Hij zegt, dat Hij niet van haar zal wijken. De Wet kan niet wettelijk gebruikt worden zonder een kennis van God in de Wet.

Wanneer God tot iemand spreekt uit de schuilplaats des donders en hem beproeft aan de wateren van Meriba, Psalm 81:8, dan zal Hij altijd de storm gedenken en het zoeken der bloedstoringen. En indien God Zijn Zoon in hem openbaart, zal Hij altijd de Wet der

werken en de Wet des geloofs afzonderlijk houden. Het is uit gebrek aan kennis van God, dat wij zoveel linnen wollen kleren hebben en dat zoveel arme zielen in voortdurende dienstbaarheid gehouden worden, die naar de wand tasten gelijk de blinde. Van zulke predikanten klaagt God: "De priesters zeiden niet: Waar is de HEERE? En die de Wet handelden, kenden Mij niet; en de herders overtraden tegen Mij; en de profeten profeteerden door Baäl". Jer 2:8. "Zulken lopen, daar Ik ze niet gezond heb", zegt God, "daarom zullen zij dit volk gans geen nut doen". Ik weet dat velen te dien dage zullen zeggen: "Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en in Uw Naam duivelen uitgeworpen en vele krachten gedaan?"

Doch duivelen uitwerpen is geen zielen tot Christus bekeren. Een duivel in de ene mens kan een duivel in een ander mens gebieden eis de onreine geest kan uitgaan en de satan de lof ontvangen door de kracht van Christus na te bootsen. Hiervan vindt men er niet weinig onder de Arminianen. De zeven zonen van Sceva, de Jood, wierpen duivelen uit, hoewel zij tegelijkertijd ten volle in het bezit van de duivel waren, gelijk wij lezen in Handelingen 19:11. Ware bekering is niet alleen een uitwerpen van de duivel uit het hart, maar gaat hiermee gepaard dat Christus er in zijn plaats een gestalte krijgt, hetgeen geschiedt door de kracht des Geestes Gods, Die het Woord vergezelschap.

Het dorre land van een onvruchtbaar hart moet tot staand water worden en het dorstig land tot springaders der wateren; de woning der draken moet het gras voortbrengen of de groene weiden der hemelse waarheid; aldaar zal gras en riet en biezen zijn, Jes. 35:7. Aldus is de satan vervangen en niet alleen uitgeworpen, maar buiten gehouden.

Ik heb alle teksten overwogen, naar welke u mij verwijst. Het Evangelie leidt ons naar Sion. Daar is God verzoend, daar werd Christus gekroond, daar is de Koning der heiligen en de troon der genade. Te Sinaï woont God in dikke duisternis: daar is het vlamdend zwaard uit de schede getrokken, de troon des gericht en een vreselijk rechter. Daar is Mozes, dé beschuldiger van degenen die op hem vertrouwen en een Vurige Wet, voor welke niemand bestaan kan. Ga daarheen om regels of welke hulp u ook nodig hebt en u zult daar niet lang zijn of de zonde zal u in het gezicht staren. De Wet zal u binden en vasthouden, de oude vijandschap zal opnieuw opborrelen, duizend twijfelingen en vrezen zullen u omringen, bezwaardheid, moedeloosheid en verslagenheid zullen u doen neerzinken, de pijlen Gods zullen uw geest uitdrinken, geestelijke sterkte zal u ontbreken. Verslapping, uiterste hulpeloosheid en zwakheid zullen u aangrijpen en u zult voor de rechterstoel staan, schuddende en bevende, totdat de moedeloosheid uw dwaas hart zal overstelpen.

Ga echter voort tot u met Job ervaart, dat de pijlen des Almachtigen in u zijn. Het gericht zal zich voor u openen en dan wacht u, dat Hij u misschien niet met één klap wegstoot zodat een groot rantsoen daarvan niet zou afbrengen. Wanneer u van deze storm uw bekomst zult gehad hebben en erdoor zult verpletterd zijn, dan zult u met hem uitroepen, aan de genadetroon: "Och, of ik wist, dat ik Hem vinden zoude! Ik zou het recht voor Zijn aangezicht ordentelijk voorstellen; en mijn mond zou ik met verdedigingen vervullen." Daar (maar ook nergens anders) zou de oprechte met Hem pleiten en ik zou mij in eeuwigheid van mijn Rechter vrijmaken.

Op ditzelfde ogenblik ken ik velen, die een aangename bevinding hadden en die geestelijke vrijheid in Christus hadden genoten, maar die weer in dienstbaarheid gebracht zijn, doordat zij in gezelschap van Arminianen kwamen en onder bedienaars der letter opgingen en die jaar in, jaar uit, naar lichaam en ziel, als verdord en aan handen en voeten gebonden daar neerliggen. Dikwijls zien zij terug naar de aangename berg waarop zij voorheen stonden,

uitroepende: "Ik word mager, ik word mager wee mij! Zij zien hun dwaling, maar het ongeloof en het juk der dienstbaarheid houden hen vast en weigeren hen los te laten, terwijl zij geen leven, vurigheid of kracht in het gebed hebben, om te worstelen om verlossing. De Geest van God is bedroefd. Zijn vrijheid is misbruikt, van de eenvoudigheid van het Evangelie en een nederige afhankelijkheid van Christus zijn zij afgetrokken.

Hun blijdschap is verwelkt. Niets dan klachten, ontevredenheid en murmuringen overheersen hen. Zij brengen Gode geen vruchten voort, zijn zonder nuttigheid in Zijn zaak en ze zijn de zwakken tot een struikelblok. En door hun voortdurende klachten voor alle rangen van christenen, verspreiden zij een wettische damp en zwaarmoedige somberheid over menige gezonde consciëntie en liefelijke gedaante. Maar helaas! Zij stonden niet in hun vrijheid en zijn daarom rechtvaardig weer met het juk der dienstbaarheid bevangen.

Dit zijn de uitwerkingen van het aanhangen van de Wet en deze zijn mijn zuster in haar tegenwoordige staat niet vreemd. Zij voelt levendig een onvruchtbaar hart en een gebonden geest, hoewel zij niet weet wat hiervan de oorzaak is. Zij mag de bedienaars der letter danken voor haar dienstbaarheid en zij kan erop rekenen, dat niets dan de bediening des Geestes er haar ooit uit verlossen zal.

Niet lang geleden had een zekere Frij, een linnenkoper in South Moutton Street, een echte nieuweling, die opgeblazen was van hoogmoed, lust, om eens een vertoning te maken op de preekstoel en mij eens af te rammelen. Hij vertelde zijn gehoor, "dat hij, al had hij duizend zielen, ze allen op de Wet wilde wagen," alsof dat de grondsteen was, welke God in Sion gelegd heeft. Wij weten, dat zovelen als onder de werken der Wet zijn, die zijn onder de vloek. Wanneer het zwaard, dat dronken geworden is in de hemel, ten oordeel nederdalen zal op het volk van Gods vloek, wat zal er dan worden van al de zielen die daar gewaagd zijn? Indien God de koningen der aarde vreselijk is, aan wie Hij het tijdelijke zwaard heeft toevertrouwd wat zal Hij dan zulke bedriegers als deze zijn, die zich in het hoogste ambt in de kerk indringen en voorgeven het geestelijke zwaard te hanteren?

U schijnt niet te verstaan, wat in de Schriften door het woord *Wet* bedoeld wordt.

Het betekent soms in het Oude Testament de ganse Schrift, daar het Nieuwe testament toen nog niet geschreven was. Hoewel het wezen ervan lag in de onvervulde profetieën, de beloften en de ceremoniële Wet, welke het Evangelie van de Joodse kerk was. "Want ook ons is het Evangelie verkondigd, gelijk als haar: maar het woord der prediking deed haar geen nut, dewijl het met geloof niet gemengd was in degenen die het gehoord hebben."

Zo wordt de belofte aan Abraham gedaan somtijds een Wet genoemd: "Hij gedenkt Zijns verbonds tot in eeuwigheid; des woords dat Hij ingesteld heeft tot in duizend geslachten. Des verbonds dat Hij met Abraham heeft gemaakt en Zijns eeds aan Izaak. Welke Hij ook gesteld heeft aan Jakob tot een Wet (Eng. Wd.) aan Israël tot een eeuwig Verbond, zeggende: Ik zal u geven het land Kanaän, het snoer van ulieder erfdeel." Psalm 105:8, enzovoorts.

Dit verbond is het verbond der genade, de eed verzekert de erfenis welke Abraham door de belofte gegeven is en de Wet werd vierhonderddertig jaren later gegeven. Dit is duidelijk de Wet des geloofs, 'want zovelen als uit het geloof zijn, zijn erfgenamen van deze belofte', die door deze eed verzekerd is. Zij zullen de erfenis genieten, want zij worden gezegend met de gelovige Abraham. In dit verbond der belofte of deze *Wet des geloofs* geloofde de Psalmist. "Ik heb geloofd, daarom sprak ik."

Indien sommige van onze letter-predikers ooit het gebod ontvangen hadden, evenals Paulus, David en anderen, wanneer hun goddeloos leven en bedrieglijk hart hen ontdekt was

geworden en zij werkelijk de dodende kracht van de letter der Wet hadden gevoeld, alsmede een sterk geloof in de heiligheid, rechtvaardigheid en onveranderlijkheid Gods in de Wet, zij zouden blij geweest zijn met David de Wet des geloofs uit te vinden. "Leert mij een goeden zin en wetenschap, want ik heb aan Uw geboden geloofd." Psalm 119:66.

Dit geloof zou hem (de Psalmist) hebben doen verzinken, was er niet een ander voorwerp verschenen. "Zo ik niet had geloofd, dat ik het goede des HEEREN zou zien in het land der levenden, ik ware vergaan", Psalm 27:13. Dit goede des Heeren dat hij zag, was in Christus, (de Messias) in Wien hij geloofde. Hij noemt Hem bij die Naam. "Gezegend zij de HEERE, mijn Rotssteen, mijn Goedertierenheid en mijn Burg, mijn Hoog Vertrek en mijn Bevrijder voor mij, mijn Schild en op Wien ik mij betrouwe", Psalm 144:1, 2.

Hadden onze tegenwoordige dienstbare predikanten (bedienaars der dienstbaarheid) vastelijk aan Gods geboden geloofd als David, zij zouden blij geweest zijn, geloof te oefenen in Davids Heere. Indien zij Mozes geloofd hadden, zij zouden Christus geloofd hebben, maar zo zij zijn Schriften niet geloven, hoe zullen zij des Zaligmakers woorden geloven? Mensen die verstoken zijn van een zaligmakende kennis Gods in Christus Jezus, weten niets van de kracht der Wet noch van het Evangelie waar zij zich op laten voorstaan. *Die de Wet handelen, kennen Mij niet*, zegt God. Mensen die ontbloomd zijn van Evangelie-geloof in Christus, geloven nooit dat de geboden der Wet zijn, wat zij waarlijk zijn.

Zij geloven noch de Schriften van Mozes noch de woorden van de Zaligmaker en dit zullen zij ook niet doen tenzij God ze, evenals David, brenge op de Rotssteen Die hen te hoog zou zijn of hen anders in wanhoop zou doen verzinken, gelijk Hij Franciscus Spira deed onder de toorn, dienstbaarheid en vloek van die vurige bedeling.

Wanneer David zegt: "Ontdek mijn ogen, dat ik aanschouwe de wonderen van Uw Wet. Ik ben een vreemdeling op de aarde, verberg Uw geboden voor mij niet: Psalm 119:18, 19, dan was het de ceremoniële Wet welke hem wonderen ontdekte. Waarvan zij niets weten die dood zijn en onder de vloek van de Wet van Mozes, want God toont geen wonderen aan de doden. Psalm 88:20 (Eng. vert.) Maar in de ceremoniële Wet, welke een deel van het Evangelie der Joden was, zag David de Zaligmaker afgebeeld, waardoor zijn geloof geleid werd tot Hem, Wiens handen en voeten hij, in het geloofsgezicht, doorboord zag.

In dat Offer geloofde hij, wat zijn hart verbrak en zijn ziel maakte als een gespeend kind. Hij wist dat geloof in Hem, een verbroken hart, geestelijk gebed geofferd door Hem en de offerande van lof en dankzegging tot Hem, den Heere aangenamer waren dan een gehoornde var, die de klauwen verdeelt.

Dit waren de wonderen die David zag, dit waren de dingen welke hij overpeinsde, dingen van de Koning. Het was niet de uitgebreidheid van het letterlijke gebod, waarmee David zo ingenomen was, maar de volkomenheid der schoonheid die er achter was. Hij, Die veel schoner is dan de menskinderen, Wie hij zag als het Einde der Wet tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft. Gelijk hij zegt: "Aan alle volmaaktheid heb ik een einde gezien, maar Uw gebod is zeer wijd."

In dat gezegende Voorwerp geloofde hij tot vergeving van zijn zonden en tot rechtvaardigmaking van zijn ziel. Daarop sprak hij de mens zalig, wiens overtreding vergeven en wiens zonde bedekt is. "Welgelukzalig is de mens, dien de Heere de ongerechtigheid niet toerekent en in wiens geest geen bedrog is."

De dienstbaarheid der Wet hield hem vast en onder dat juk bracht hij niet meer vrucht voort tot eer van God dan mijn wettische beschuldigers die zeggen en niet doen. Maar toen hij verlost werd van zijn boeien, toen eerde hij zijn God, als een echte, aangenomen zoon: "Och, Heere! zekerlijk ik ben Uw knecht, ik ben Uw knecht, enz zoon Uwer dienstmaagd; u hebt

mijn banden losgemaakt. Ik zal U offeren een offerande van dankzegging en de Naam des HEEREN aanroepen. Ik zal mijn gelofte den HEERE betalen, nu, in de tegenwoordigheid van al Zijn volk; in de voorhoven van het huis des HEEREN, in het midden van u, o Jeruzalem. Halleluja!" Psalm 116:16-19.

Wanneer de voeten van mijn zuster uit de stok komen, zal zij evengoed als David lof offeren. Verlossende genade leidt niet tot losbandigheid, maar het brengt ons onder de sterkste, hoogste en meest bindende verplichtingen tot God, welke ooit een sterveling kan gevoelen, zulke als dienstbare kinderen en huichelaars nooit gevoelden. Paulus had de Wet Gods lief naar de inwendige mens. Dat is zo; houd u daarbij en u bent recht. Wanneer u iemand hoort die de Wet op u aandringt, let op hem en zie of hij de nieuwe mens kan beschrijven en of die in u door hem voedsel ontvangt. Christus in het hart eet Zijn honingraten met Zijn honing. Wanneer geen kracht het Woord vergezelt, komt er geen verkwikking door des Heeren tegenwoordigheid. Indien hij een vreemdeling is van die bevinding welke hoop werkt, dan kent hij God niet. Hij gelooft de schriften van Mozes niet, noch des Zaligmakers woorden; hij is geen nieuw schepsel, maar is in het vlees, niet in de Geest en werkt alleen met de letter. Hij kent de Wet niet, hij is een vreemdeling van de Wet, ook heeft hij de Wet niet lief. Het einde van de Wei is liefde. Gods liefde is in onze harten uitgestort door de Heilige Geest. Zulken hebben de Wet lief naar de inwendige mens en de liefde is de vervulling der Wet.

In de liefde te wandelen, gelijk Christus ons liefgehad heeft, is de nog uitnemender weg van Paulus. En dit noemt David *de weg van Gods geboden*, welke hij najaagde toen de liefde de slaafse vrees der Wet uitdreef, hem van haar dienstbaarheid verlost en zijn hart verwijdde van de gebondenheid en benauwdheid waarin de Wet hem bracht. "Ik zal den weg Uwer geboden lopen, als u mijn hart verwijdt zult hebben. Doe mij treden op het pad Uwer geboden, want daarin heb ik lust", Psalm 119:32, 35.

U doet uw best om al uw goede werken van de Wet van Mozes te halen en die uw regel van leven en handelen te maken, maar David haalde zijn hulp van een andere plaats, welke hem niet tot losbandigheid leidde. Hij loofde God wanneer Hij zijn banden had losgemaakt, maar u streeft naar meer banden. Hij ging de weg van Gods geboden lopen als de liefde Gods zijn hart verwijdd had, maar de Wet des Geestes des levens en der liefde is u niet genoegzaam.

Hij had lust in Gods pad en zegt: "Doe mij daarop treden" maar Gods geestelijke kracht in de inwendige mens is u niet voldoende. Volgens die leer welke u hoort, leidt Davids vrijheid uit de banden, zijn hartverwijddende liefde, en dat God hem met kracht versterkte in zijn ziel, tot losbandigheid. Uw leraars kunnen al hun werken van een dode letter halen en de Wet houden, zonder de arme David na te volgen in zijn nederige smeking. "Ondersteun mij, zo zal ik behouden zijn." "Dan zou ik niet beschaamd worden, wanneer ik merken zou op al Uw geboden."

Indien deze aanhaling waar is, dat het merken op al Gods geboden een mens buiten het bereik der schaamte zet, dan volgt daaruit, dat - indien ik voortga om de eeuwige liefde Gods tot ons aan te dringen en te staan op een zuivere liefde tot Hem en liefde tot de Wet naar de inwendige mens, een wandel in de liefde of een bewaren van onszelf in de liefde Gods, welke liefde de vervulling der Wet is en de band van het eeuwig verbond, (hetwelk genoemd wordt God te dienen in nieuwigheid des Geestes, want Hij is de Geest der liefde en der gematigdheid) - dat ik dan met mijn gemoed de Wet Gods zal dienen en daarom geen reden zal hebben om beschaamd te worden, al noemde de hele wereld mij een Antinomiaan, want *het merken op al Gods geboden* zet mij buiten het bereik der schaamte.

Laat mij dan onder het bereik van Gods eeuwige liefde leven en laat mijn zuster tot de Wet gaan. Dat de eerste mijn juk blijve en de laatste het uwe. Werk gij in de letter en moge de liefde voor eeuwig in mij werken! Met deze band wil ik met mijn zuster of wie ook van haar wettische predikers het gehele kompas rondgaan.

Is zij arbeidende om de Wet te houden? God vergete niet mijn arbeid der liefde.

Maakt zij de Wet haar regel van handelen? "Zo is dan de liefde de vervulling der Wet."

Tracht zij de tweede tafel te vervullen? "De liefde doet de naaste geen kwaad."

Tracht zij alle geboden te houden? "Het einde des gebods is liefde."

Of is zij het oude deksel, het oude juk en de regel des levens van het kind ener dienstbare moeder? Als dat zo is, laat zij dan terugkeren tot haar eerste man: de liefde is een zacht juk en een lichte last.

Wil zij geloven? "De liefde gelooft alle dingen."

Wil zij in hope zalig zijn? "De liefde hoopt alle dingen."

Wil zij het echte antinomianisme ontkomen?

"De liefde verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid."

Wil zij wettische hoogmoed ontwijken? "De liefde handelt niet lichtvaardiglijk" (Engels: beroemt zich niet). "Zij is niet opgeblazen."

Wil zij kwade gedachten ontkomen? "De liefde denkt geen kwaad."

Wil zij geduldig zijn? "De liefde verdraagt alle dingen."

Wil zij vrij zijn? "De liefde is een vrijmoedige Geest."

Wil zij het aanmatigend gedrag en de vleselijke wandel der huichelaars ontgaan? "De liefde handelt niet ongeschiktelijk."

Wil zij het pad der heiligheid lopen? "De liefde is een nog uitnemender weg."

Wil zij de geboden bewaren? "Die het Evangelie in zijn hart heeft en hetzelfde bewaart, die heeft Christus lief en in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt geworden."

Wil zij de vergeving der zonden genieten? "Die veel vergeven is, heeft ook veel lief."

Wil zij weten dat haar staat veilig is? Wij weten, dat wij overgegaan zijn uit de dood in liet leven, dewijl wij de broeders liefhebben.

Wilt u weten wat het is, dat zielen tot Christus trekt? "Ik heb u getrokken met goedertierenheid."

Wilt u de reden weten waarom sommige predikers in hun bediening erger word in plaats van beter? En waarom sommige belijders stilstaan of achteruit gaan, in plaats van vooruit?

Omdat de Heere hen niet trekt met liefde, daarom lopen zij Hem niet na.

Wilt u weten wie zij zijn, die Christus liefhebben? "Die Mijn Woord heeft, (het Evangelie) die is het, die Mij liefheeft en zal van Mijn Vader geliefd worden.

Wilt u weten waarom zovelen in de dagen van Christus teruggingen of afvielen?

De liefde Gods was niet in hen; zij hadden geen wortel in zichzelf.

Wilt u weten waarom zovelen in de geboorte blijven steken en nooit voortkomen? Omdat de volmaakte liefde nooit hun vrees buiten dreef.

Wilt u weten waarom u zolang op twee gedachten hinkt?

Omdat u niet volmaakt (gemaakt, Engels) zijt in de liefde.

Wilt u een geestelijke geboorte genieten en een kennis van God? "Een iegelijk die liefheeft, is uit God geboren en kent God."

Wilt u weten wie God kent en wie Hem niet kent? Let op hun beschrijvingen van de liefde en de kracht welke ermede gepaard gaat. "Die niet liefheeft, die heeft God niet gekend, want God is liefde."

Wilt u weten wie het zijn, die de overwinning behalen over de zonde? Zij, die God kroont met

goedertierenheid en barmhartigheden.

Wilt u weten wat de heiligen door al hun zware beproevingen en door de schaduw des doods brengt? Het is de liefde, welke sterk is als de dood; welke vele wateren niet kunnen uitblussen, ja, de rivieren kunnen ze niet verdrinken.

Wilt u weten wat de heiligen levend, werkzaam en gehoorzaam houdt? De liefde van Christus dringt hen.

Wilt u weten wat hen doet overwinnen? Zij zijn meer dan overwinnaars door Hem, Die haar heeft liefgehad.

Wilt u weten wat haar met God verenigt? Het is de liefde: "Die in de liefde blijft, die blijft in God en God in hem."

Wilt u weten wie zij zijn, die de geboden bewaren? Die in vereniging met Christus leeft: "Die Zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in dezelve."

Wilt u weten tot wie God spreekt in Zijn Woord? Tot die, die Hem liefheeft: "Hoor naar Mij, gijlieden die de gerechtigheid kent, gij volk, in welker hart Mijn Wet is."

Wilt u weten waarom de heiligen nooit afvallen? Omdat goedertierenheid van hen niet zal worden weggenomen. De Wet zijns Gods is in zijn hart; zijn gangen zullen niet slibberen van die Rotssteen, waarop God hun gangen vastgemaakt heeft.

Wilt u weten wat de Zaligmaker het meest in de heiligen mishaat? Dat zij hun eerste liefde verlaten.

Wilt u weten wat hen de hemel verzekert? Dat de liefde nimmermeer vergaat.

Wilt u weten wat de grootste is van alle genade? Geloof, hoop en liefde. Doch de meeste van deze is de liefde.

Wilt u weten, wie eeuwig niet God in heerlijkheid zullen leven? Degenen die Hem liefhebben: Ik zal uw hart besnijden, om den Heere uw God lief te hebben met uw ganse hart en met uw ganse ziel, opdat gij leeft.

Wilt u weten wat der heiligen slechtste tijden zijn? Wanneer de ongerechtigheid vermenigvuldigt en de liefde van velen verkoudt.

Wilt u weten wat een echte Antinomiaan is? Wat een huichelaar of een bedienaar der letter is? Het is zulk één, die voorgeeft alle kennis te hebben, alle verborgenheden te welen en die met zijn ledige welsprekendheid tracht de talen der mensen en der engelen te spreken, zich een geloof aanmatigt, alsof hij bergen kon verzetten; maar de liefde niet heeft. De liefde Gods is niet in zijn hart; hij is een klinkend metaal, een luidende schel, een valse bedrieger, een strik voor de heiligen en een vijand van God.

Zulken zijn inderdaad mensen van een slechte geest! Waarlijk mensen zonder liefde en vol liefdeloosheid. Lieve Heere, verlos ons!

Wilt u weten waar deze liefde te verkrijgen is? Het is op de berg Sion; want aldaar gebiedt de Heere den zegen en het leven (de Geest des levens en der liefde) tot in der eeuwigheid.

Wat zegt mijn zuster hierop? Ik denk, dat zij geneigd is over te hellen naar deze weegschaal des heiligdoms, dat zij bijna op het punt is haar regel van leven en handel los te laten en onderworpen om lijdelijk te liggen en behandeld te worden. Ik zeg haar, dat stil zitten haar sterkte zal zijn, dat de zwakken sterk zijn, dat genade genoeg is, omdat Gods kracht in zwakheid volbracht wordt.

God vormt het vat ter ere, terwijl de kleHijdelijk ligt en Hij legt Zijn schat in het vat, wanneer Hij het gevormd heeft, opdat het blijken moge dat de kracht Godes zij. Hij legde eerst het Fundament van het gebouw der genade en bouwt Sion Zelf op: "Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de Heere der heirscharen." En wanneer

Hij Sion opbouwt, verschijnt Hij in Zijn heerlijkheid. Het werk gaat nooit voorspoediger dan wanneer men zichzelf verloochent en men van de Heere afhangt en op Hem vertrouwt.

Uzia's vlesen arm, Petrus' zelfvertrouwen en Israëls vlucht naar Egypte om hulp, was hun schande, maar niet hun veiligheid noch hun eer. Indien de liefde de vervulling der Wet is; *indien het blijven bij de volmaakte Wet die der vrijheid is*, de weg is om gelukkig te zijn in zijn doen; indien de Wet des geloofs alle roem uitsluit en Gode de eer geeft; en indien de Wet des Geestes des levens in Christus Jezus ons vrijmaakt van de Wet der zonde en de bediening des doods, - of het dan Antinomianisme, losbandigheid of het eeuwig Evangelie genoemd wordt, - het staat hij mij vast, dat het de allergezegendste bedeling is welke de hemel ooit openbaarde of de kinderen der mensen omhelsden.

Mijn kruik ontsprong zo snel over dit onderwerp, dat ik op het ogenblik de andere schriftuurplaatsen welke u bijeengeraapt hebt, niet kan beantwoorden. Dit weet ik, dat het Evangelie geschreven is opdat wij gemeenschap zouden hebben met de Vader en de Zoon. Terwijl ik deze vereniging geniet en aandring, daag ik u uit om een tekst uit het Boek Gods bij te brengen, hetzij tegen mijn ziel, mijn godsdienst of mijn bediening. "God wederstaat de hovaardige. De arme (van geest) hoort het schelden niet, Spr. 13:8. Hoe zouden zij ook? Geestelijke armoede is het wit, dat de prijs der roeping Gods, die van Boven is in Christus Jezus, verzekert. "Zalig zijn de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen."

1) e band der liefde, waarmee God eerst mijn ziel tot Christus trok en de genieting van dit drievoudig snoer, *de liefde des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes*, heeft mijn ziel nauwer aan God en de Godzaligheid verbonden, dan al de regels van handelen van mijn zuster of dan alle banden en koorden die ooit in de *Touwslagers Steeg* gemaakt werden.

Zij mogen de dienstbare kinderen onderhouden tot zonde, toorn en boosheid tegen anderen, maar zij zullen nooit de genegenheden bij God, of het gemoed van de ijdelheden afhouden. Ik twijfel, of mijn zuster de schrikkelijke uitwerkingen van die geduchte bedeling wel gevoeld heeft. Want dan zou zij, evenals anderen gedaan hebben, uitgeroepen hebben: "Laat de Middelaar met ons spreken en wij zullen horen: en dat God met ons niet spreke, opdat wij niet sterven. Ex. 20:19.

Om kort te zijn: wil mijn zuster vruchtbaar zijn, dan moet zij in de Wijnstok blijven. Wil zij leven, dan moet zij door de Geest de werkingen des lichaams doden. Wil zij de zonden onderworpen hebben, dan moet zij in de genade Gods blijven of tevreden zijn met *onder de genade* te zijn. Wil zij heilig zijn, dan moet zij niet zoeken naar het oude deksel: "Maar met ongedekte aangezichte de heerlijkheid des Heeren, als in een spiegel aanschouwen, tot zij naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd wordt, van heerlijkheid tot heerlijkheid als van des Heeren Geest."

Wil zij vrede genieten, laat haar één van haar meningen loslaten en Jezus aankleven. Hij zal dien in volmaakte vrede bewaren, wiens gemoed op Hem steunt (Engelse vert. van Jes. 26:2). En wanneer zij niet tevreden is met een eeuwig Evangelie, laat haar dan ten volle de proef nemen niet de dodende letter. Zij is niet helemaal een vreemdeling van de vrijheid van het Evangelie. En indien dit niet genoegzaam is, laat haar dan de dienstbaarheid der Wet beproeven. Wanneer zij ooit verlossing krijgt, het zal zijn door hetgeen nu de naam heeft van antinomianisme en als zij hiertegen rebelleert, zullen dienstbaarheid en onvruchtbaarheid haar zeker volgen: "Hij voert uit die in boeien gevangen zijn; maar de afvalligen wonen in het dorre."

Wat mij betreft, ik zal tevreden zijn binnen de muren van Sion en ik wenste wel, dat zij tevreden was met op het veld van Boaz te blijven, maar zo niet, ik zal haar niet achterna zwerven, (Adam betaalde daar duur voor) maar op mijn wachttorens staan en haar bewegingen gadeslaan. Het gebod tot mij is: "Laat hen tot u wederkeren, maar gij zult tot hen niet wederkeren", Jer. 15:19.

Het overige zal ik beantwoorden zodra het mij gelegen komt, terwijl ik besluit met een oude rede van één van Jobs vrienden. *Mijn vader, laat mijn zuster beproefd worden, tot zij als Farao vurig bidt, dat geen donder Gods meer zij. Amen, ja Amen!*

Winchester Row W.

Huntington SS

Derde brief aan Mej. R.J. te B.-N.-D.

5 februari 1789

De brief van mijn zuster is als de reis van de koningin van Scheba naar Jeruzalem. Zij heeft mij met een lange reeks schriftuurplaatsen bezocht en is van plan om mij met raadselen te verzoeken. Ik geloof, dat ik haar bij de behandeling van de Wet en het Evangelie veel van de werkingen van haar hart verteld heb.

Wij, arme verloren aardwormen, zijn zeer trots en hebben geen lust om niets te worden opdat Christus alles zij en in allen. Niet bekwaam te zijn een goed woord te spreken of een goede gedachte te denken. Dwazen te worden opdat wij wijs mogen worden; een wee te plaatsen op onze eigengerechtigheid, wijsheid en voorzichtigheid.

Onrein te zijn door geboorte en in de praktijk onnutte dienstknechten te zijn, terwijl wij in een staat van genade zijn, zijn harde gezegden; wie kan dezelve horen? Dat onze natuurlijke rede duisternis genoemd zou worden, ons verstand dwaasheid en onze wijsheid aards, natuurlijk, duivels. Dat eigen-ik, het heilig, rechtvaardig zelf, het verwaande, medewerkende en wonderen verrichtende zelf, dagelijks verloochend moet worden en met een kruis beladen om het onder de last gebukt te houden, opdat het zijn vergif niet mengen zou met de stroom, die voortkomt uit de fontein welke God in het aarden vat gesteld heeft. Om het vonnis des doods in onszelf te hebben, opdat wij niet op onszelf vertrouwen zullen. Schuldenaars te zijn aan genade voor een mond, wijsheid en een geopende deur. Door de duivel met vuisten geslagen te worden, totdat 'zelf' niets is dan zwakheid, opdat de kracht van Christus daarin volbracht zou worden. Dat de afname van het 'zelf, de vernieuwing zouden zijn van de inwendige mens en de zwakheid van 'zelf' de oorzaak, dat Goddelijke kracht en genade geopenbaard zou worden, ... zijn alle lessen, die zwaar zijn om te leren.

Dit zijn de lessen van het Evangelie, uit hoofde waarvan onvernederde, onvernieuwde en geesteloze predikanten en belijders de bedeling des Geestes niet liefhebben. In de Wet van Mozes is deze zelf vernederende arbeid niet. De grote menselijke werker 'gij', staat bijna in ieder vers: gij zult dit niet doen en gij zult dat wel doen.

Te roemen is door de Wet der werken niet uitgesloten maar wel door de Wet des geloofs. Hiervan zijn de dienstbare kinderen bewust en daarom zijn zij besloten dat verbond aan te hangen, dat de mens op de voorgrond plaatst, verkiezende liever de doende ik dan de lijdelijke gij te zijn, zonder de grote en vreselijke Naam te overwegen, Welke in de inleiding van de wet staat: "Ik ben de Heere"

De Joden begeren een teken, de Grieken zoeken wijsheid, de Arminianen vragen naar vrije wil, eigengerechtigheid en wettische regels en de Rooms en naar overleveringen. Maar wij prediken Christus de Gekruisigde, de Joden een ergernis, de Grieken dwaasheid, voor de Arminianen, Antinomianen en Rooms en ketterij. Door hen wordt het 'eigen' verhoogd en de Zaligmaker verlaagd; zo is dan de ergernis des kruises vernietigd.

Indien wij onder de Wet zijn als een regel van leven, wandel en handel, dan behoren onze Arminianen of gematigde Calvinisten ook *de besnijdenis* te prediken, want dat maakt de mens een schuldenaar om de gehele Wet te doen. Om de heiligen Gods af te voeren van de berg Sion, van vereniging met Christus, van het juk des Zaligmakers, van de dienst des Geestes, van de vrijheid van het Evangelie en van een leven des geloofs en terzelfder tijd, niet aan te dringen op besnijdenis, is tegenstrijdigheid van een bedienaar der letter. Wat een

verschrikkelijke zaak is het, dat een bedeling voor de zaligheid van zondaren de wereld zou ingezonden worden met het doel, opdat hij ontheilige de hovaardij van alle sieraad (of, om te bevleken de luister aller eer!) opdat 'vrije wil' vernietigd zou worden en haar heerlijkheid veracht, aan wie niet alleen de Efeziërs maar de ganse niet-uitverkoren wereld, godsdienstige eer bewijst!

Maar zo is het: de grootste apostel en de levendigste heilige moet hier voor buigen, dat het God is, Die het hart bereidt, ja, Die de sterkste des harten is, wanneer vlees en hart beide bezwijken. Dat de uitnemendheid en de kracht der ware godsdienst van Hem zijn. Dat de vrucht der lippen, de voorspoed der bediening en de kracht en sterkte van de bedienaar, allen van God zijn. Al onze vruchten moeten aan de Geest worden toegeschreven, al onze arbeid aan de liefde, onze werken aan het geloof en onze overwinningen aan Hém, Die ons heeft liefgehad.

De arme 'vrije wil' moet in elke zin worden uitgesloten.

Uitgesloten uit Gods besluiten: "Hij werkt alle dingen naar de raad Zijns willens."

Uit de predestinatie: "Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren."

Uit de geestelijke geboorte: Geboren, niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God.

Ook uit de arbeid: "Doch niet ik, maar de genade Gods, die niet mij is."

En alles wat de arme 'vrije wil' ten deel valt is, dat hij zoveel kwaad gedaan heeft als hij kon en een sta-in-de-weg geweest is, in plaats van een hulp.

Het vlees en de Geest: "Deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet kunt doen (Eng. vert.) hetgeen g wildet." Deze smaad en de titel van een onnutte dienstknecht is alles wat het 'zelf' ten deel valt. God moet alle eer gegeven worden en wij moeten tevreden zijn met de eer die God alleen toekomt, zullen wij onder de gelovigen een plaats innemen. "Wabt hoe kunt gij geloven, gij, die eer van elkander neemt en de eer die van God alleen is, niet zoekt?" Joh. 5:44. "Zo zegt de HEERE: Een wijze beroeme zich niet in zijn wijsheid en de sterke beroemt zich niet in zijn sterkheid; een rijke beroeme zich niet in zijn rijkdom. Maar die zich beroemt, beroeme zich hierin, dat hij verstaat en Mij kent, dat Ik de HEERE ben, doende weldadigheid, recht en gerechtigheid op de aarde; want in die dingen heb Ik lust, spreekt de Heere; Jer. 9:23, 24.

Schande, vernedering en ongenade is alles wat ooit de oude mens in de heiligen en alle oude Adams kinderen onder de Wet ten deel zal vallen, terwijl te roemen in de kennis Gods en in de goedertierenheid, het recht en de gerechtigheid welke Hij oefent, tot in alle eeuwigheid, de lust zal zijn van alle nieuwe schepselen in Christus Jezus. Ik geloof, dat een ieder die de plaag zijns harten en de genade Gods in der waarheid kent, gemoedigd de belediging zal aannemen. Hoewel de Arminiaan besloten is de kloof te dempen, de besluiten Gods te lasteren, de Bijbel te veranderen, liever dan zichzelf schuldig te keuren of zich te onderwerpen aan de zelfvernederende bepalingen van het verbond der genade.

Om nu tot de aangehaalde tekst te komen. 'Hij heeft u bekend gemaakt wat goed is.' "Doe recht, heb weldadigheid (Eng. vert. barmhartigheid) lief wandel ootmoediglich met uwen God."

Dit is een tekst, die veel door de kinderen des vleses wordt aangehaald, hoewel er geen woord in staat, dat niet tegen hen strijdt. Zij zijn niet verlicht in de verborgenheden van het Koninkrijk Gods, daarom heeft God ze *niet bekend gemaakt, wat goed is*. En daar zij er allen voor zijn Gode iets toe te brengen, in plaats van de beker der verlossing of der genade van Hem te ontvangen, snijdt de tekst hun dorre arm af: "Waarmede zal ik den HEERE tegenkomen en

mij bukken voor den hogen God? Zal ik Hem tegenkomen met brandofferen, met eenjarige kalveren? Zou de IJLERE een welgevallen hebben aan duizenden van rammen, aan tienduizenden van oliebekken? Zal ik mijn eerstgeborene geven voor mijn overtreding, de vrucht mijns buiks voor de zonde mijner ziel?" Micha 6: 6, 7.

Indien brandofferen, eenjarige kalveren, duizenden van rammen, tienduizenden van oliebekken en de vrucht des buiks, ongenoegzaam zijn om een mens in dit leven aannemelijk bij God te maken; welke figuur moeten zij dan maken, die menen voor Gods gericht te zullen bestaan, om de hemelse heerlijkheid te verdienen en er in te wonen, door te roemen op een vrije wil, die verdorven is? Door eigengerechtigheid, welke een wegwerpelijk kleed is; door vlees tot zijn arm te stellen, waarvoor God ze vervloekt en door dode werken, verricht onder het vonnis des doods en der verdoemenis?!

De ongelovige, die alreeds veroordeeld en onder de toorn Gods is; wie geen ding rein is, maar beide zijn verstand en consciëntie zijn bevlekt; en die zonder geloof Gode niet behagen kan, kan de persoon niet zijn welke in de tekst verondersteld wordt *recht te doen*.

Het moeten personen zijn, die niet God in een verbond zijn en die deelgenoten van de gewisse weldadigheden Davids zijn, *die barmhartigheid verkrijgen*, welke de tekst bedoelt. Hoe kan hij *weldadigheid*, of barmhartigheid liefhebben, die geen barmhartigheid verkregen heeft? Hij mag de goddeloze rechtvaardigen en dat barmhartigheid noemen of aalmoezen geven om zich een naam te maken of om de hemel te verdienen, maar: "De barmhartigheden des goddelozen zijn wreed", want zij bedriegen de ziel.

Wat betreft *het ootmoedig wandelen met uwen God*, wij weten, dat Hij een God der levenden, niet der doden is. De trotse, wettische, de opstandige vrije-wil-drijver kan zich aan de waarheid niet onderwerpen, veel minder vergeving van zonden en een gevoel van de liefde Gods verkrijgen.

Zonder onderwerping, vergeving en een gevoel van liefde, is er geen genaken lot God, geen staan in Zijn tegenwoordigheid, noch een genade vinden in Zijn ogen, veel minder een ootmoedig wandelen met Hem. "Zullen twee tezamen wandelen, tenzij dat zij bijeen gekomen zijn?" De ganse lijst der ouden hebben *door het geloof getuigenis bekomen*, maar het blijkt niet dat iets van dien aard gegeven zal worden aan hen die het wel zeggen maar het niet doen. Die in de Wijnstok blijven, dragen veel vrucht, maar niets van dien aard wordt gezegd van hen die onder de Wet blijven. Door het geloof is God behaagd en verheerlijkt, maar zonder geloof is het onmogelijk Hem te behagen.

Laat mijn zuster het achtste hoofdstuk van Jesaja lezen, dat bevat het geheel van mijn leer en een nauwkeurig afbeeldsel van mijn wettische tegenstanders.

Eerst, de profeet vertelt ons van het onderwijs, dat de Heere hem gaf: "Want alzo heeft de IIEERE tot mij gezegd met een sterke hand en Hij onderwees mij van niet te wandelen op den weg dezes volks, zeggende: Gijlieden zult niet zeggen: een verbintenis, van alles daar dit volk van zegt: het is een verbintenis; en vreest gijlieden hun vreze niet en verschrikt niet. De HEERE der heirscharen, Dien zult gijlieden heiligen en Hij zij uw vreze en Hij zij uw verschrikking", vers 11, 12, 13.

Ten tweede, hij beschrijft de gezegende staat van hen, die vlieden van de toekomstige toorn, die in de Wet geopenbaard is, tot Christus, de enige Toevlucht en Schuilplaats, Die God daar gesteld heeft. En de vallende, struikelende, verbroken en verpletterde toestand van hen, die struikelen over het Evangelie en zich ergeren aan Christus. "Dan zal Hij ulieden (die op Hem vertrouwen) tot een heilighdom zijn; maar tot een Steen des aanstoets en tot een Rotssteen der

struikeling den twee huizen van Israël; tot een strik en tot een net den inwoners te Jeruzalem. En velen onder hen zullen struikelen en vallen en verbroken worden en zullen verstrikt en gevangen worden; vers 14, 15.

Dan gaat de profeet verder, om te vertellen hoe het getuigenis des Evangelies komen zal. Namelijk, in de betoning des Heiligen Geestes; en dat door de band der liefde, in onze zielen wordt opgebonden; en dat de Wet door de Heilige Geest op de vleses tafelen van ons hart zal worden verzegeld, opdat wij haar mogen hebben en doen. Niet op stenen tafelen: zij is in onze mond en in ons hart en onder de indruk des Heiligen Geestes zinkt zij diep in.

De gezegende Geest geeft ons de Wet der vrijheid, de Wet des levens en de Wet der liefde en getuigt onze rechtvaardigmaking ten leven en onze aanneming. Hij verzegelt ons tot een eeuwige verlossing en houdt elke nodige Wet in onze zielen onder de indruk van haar eigen zegel: "Bind de getuigenis toe; verzegel de Wet onder Mijn leerlingen. Ziet, Ik en de kinderen, die Mij de Heere gegeven heeft, zijn tot tekenen en tot wonderen in Israël, van den HEERE der heirscharen, Die op den berg Sion woont." Jes. 8:16, 18. Laat mijn zuster dit overwegen. Het getuigenis (hetwelk is een bevinding van het Evangelie van Christus) wordt *de Wet* genoemd en wordt gezegd: toegebonden en verzegeld te zijn op de harten van des Heeren leerlingen. Zulken worden genoemd de kinderen, die God (de Vader) aan Christus gegeven heeft, Hebr. 2:13. En dezen worden uit kracht van hun kennis van de verborgenheden des Evangelies gezegd te zijn, *tot tekenen en tot wonderen in Israël* en dit alles is niet van Sinaï, maar *van den Heere der heirscharen, Die op den berg Sion woont*.

Als de profeet ons deze uitgezochte bevinding en een verhaal van zijn eigen onderrichting gegeven heeft, gaat hij voort om te waarschuwen, ten eerste tegen verleiders. En ten tweede geeft hij ons onderricht hoe ze te beproeven. Ten derde hoe zij zullen toornen en zich gedragen, wanneer zij tegen ons niets vermogen. "Wanneer zij dan tot ulieden zeggen zullen: Vraagt de waarzeggers en duivelskunstenaars, die daar piepen en binnensmonds mompelen; zo zegt: zal niet een volk zijn God vragen?" vers 19.

Mijn zuster zal antwoorden: "Om zielen naar de berg Sinaï te zenden, kan niet zijn een handelen onder de invloed van waarzeggers of een leiden van het volk tot toverijen."

Paulus zegt, dat valse apostelen bedienaars des satans zijn en dat zij gelovigen tot de Wet leiden om met het vlees te voleindigen; dat is toverij is: "O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn?" Gal. 3:1. "Tot de Wet en tot het getuigenis! Zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat ze geen dageraad zullen hebben", vers 20.

De profeet, ons onderricht hebbende dat het getuigenis toegebonden of de Wet verzegeld is onder de leerlingen van Christus, beveelt ons blinde leidlieden te beproeven door het getuigenis, de Wet of het Woord, dat wij ontvangen hebben. Het getuigenis is het Evangelie, de Wet is de Wet des geloofs en het Woord is het Woord des levens.

Wanneer nu de bediening des satans ons zou betoveren, door ons tot de Wet te zenden om te voleindigen in het vlees, [om volmaakt gemaakt te worden door het vlees, Eng. vert.] (want dat is niet de bediening des Geestes), dan moeten wij ze beproeven door het getuigenis of de Wet, welke God onder ons heeft toegebonden en verzegeld.

En indien zij het getuigenis van het Evangelie of de Wet des geloofs niet kunnen beschrijven, noch de Wet geschreven in onze harten, noch het zegel des Geestes, noch het getuigenis dat Hij getuigt, daarvan dat wij de kinderen zijn welke God aan Christus gegeven heeft, dan zijn zij verblind door de Wet. Zij zijn in het vlees, niet in de Geest, Zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben); vs. 20. (Eng. vert. 'het is omdat er geen licht in hen is').

De profeet gaat verder om de woede van deze valse apostelen te beschrijven, hun hongerende toestand, hun inwendig verbitteren der consciëntie, hun boosaardigheid, ja, tegen God Zelf, hun zielenangst en hun vreselijk einde. "En een ieder van hen zal daar doorgaan, hard gedrukt en hongerig; en het zal geschieden wanneer hem hongert en hij zeer toornig zal zijn, dan zal hij vloeken op zijn Koning en op zijn God, als hij opwaarts zal zien; als hij de aarde aanschouwen zal, ziet, er zal benauwdheid en duisternis zijn; hij zal verduisterd zijn door angst en voortgedreven door donkerheid; vs. 21, 22.

Een vreselijk maar een waar schilderij van een geesteloos predikant! Zulke mensen ontvangen vele slagen, zowel van God als van de consciëntie, "maar dit volk keert zich niet tot Dien, Die het slaat en de HEERE der heirscharen zoeken zij niet", Jes. 9:12. De profeet vergelijkt hen bij verwelkte takken en biezen en slaat geen acht op hun ouderdom of op hun eer.

"Daarom zal de HEERE afhouden uit Israël (naar het vlees) den kop en den staart, den tak en de bieze, op een dag. (De oude en aanzienlijke, die is de kop; maar de profeet, die valsheid leert, die is de staart.) Want de leiders dezes volks zijn verleiders en die van hen geleid worden, worden ingeslokt. Daarom zal Zich de Heere niet verblijden over hun jongelingen en hunner wezen en hunner weduwen zal Hij Zich niet ontfermen, want zij zijn allen tezamen huichelaars en boosdoeners en alle mond spreekt dwaasheid." Jes. 9:13-16.

De profeet past de Wet van Mozes toe op de goddelozen, die onder haar zijn en onder haar vloek liggen, wie zij ook toebehoort. Want de Wet is de rechtvaardigen niet gezet, maar de ongerechten en de halsstarrigen. "Hoort des Heeren Woord, gij overste van Sodom; neemt ter oren de Wet onzes Gods, gij volk valt Gomorra!" Jes. 1:10. Maar tot de uitverkorenen zegt hij: Christus zal de Wet grootmaken en haar heerlijk maken, (Eng. vert.) Jes. 42:21. En van de Wet des geloofs spreekt hij in dezer voege: "Aanschouwt Abraham, ulieder vader en Sara, die ulieden gebaard heeft; want Ik riep hem, toen hij nog alleen was en Ik zegende hem en Ik vermenigvuldigde hem. Want de HEERE zal Sion troosten, Hij zal troosten al haar woeste plaatsen en Hij zal haar woestijn maken als Eden en haar wildernis als den hof des HEEREN; vreugde en blijdschap zal daarin gevonden worden, dankzegging en een stem des gezangs."

"Luistert naar Mij, Mijn volk; en Mijn lieden, neigt naar Mij het oor! Want een Wet zal van Mij uitgaan en Ik zal Mijn recht doen rusten tot een licht der volkeren." En: "Mijn gerechtigheid is nabij, Mijn heil trekt uit en Mijn armen zullen de volken richten; op Mij zullen de eilanden wachten en op Mijn arm zullen zij hopen" Jes. 60:2-5.

Hier is een Wet, die van Christus zal uitgaan. Ze zal gepaard gaan met een zien op Abrahams roeping en Abrahams zegening; zij zal vergezeld gaan van vreugde en blijdschap, dankzegging en een stem des gezangs. Ze zal bestaan uit een Goddelijke gerechtigheid, een vrijmachtig heil en een vaste hoop en vertrouwen op den arm des Heeren. Zij wordt genoemd *de Wet van Gods volk* en *de Wet van Zijn natie*; een uitverkoren volk en een rechtvaardig volk, gesteld tegenover een zondig volk en een volk van zware ongerechtigheid. Dit is de Wet, die zou uitgaan uit Sion en het Woord des Heeren, dat zou uitgaan uit Jeruzalem, Jes. 2:3.

Zij is in de harten van al Gods gerechtvaardigd volk. "Hoort naar Mij, gijlieden, die de gerechtigheid kent, u volk, in welks hart Mijn Wet is! Vreest niet de smaadheid van den mens en voor hun smaadredenen ontzet u niet," Jes. 51:7. Al woeden zij ook tegen ja, u smadende als Antinomianen, die de Wet teniet doen en het volk tot losbandigheid voeren, terwijl zij zelf dienstknechten der verdorvenheid zijn, vijanden en vervreemd van die genade, welke hen kan rein maken.

Wanneer de Heere zegt: "Bindt het getuigenis toe, verzegelt de Wet onder Mijn leerlingen of discipelen" dan worden de gelovigen bedoeld, wat blijkt uit Johannes: En Zijn discipelen geloofden in Hem.

Het getuigenis en de Wet zijn één en dezelfde zaak. Het getuigenis toegebonden te hebben, is de liefde der waarheid aan te nemen, welke liefde de band is van het verbond der belofte.

De Wet verzegeld te hebben, is het woord met geloof te mengen en het te ontvangen in kracht, in de Heilige Geest en in vele verzekering: "Nadat gij geloofd hebt, zijt gij verzegeld met de Heilige Geest der belofte." Dit is de Wet des geloofs en haar zegel.

Vraagt mijn zuster, waarom dit toegebonden getuigenis *een verzegelde Wet* genoemd wordt, dan antwoord ik: ***omdat elke andere Wet in dit getuigenis is ingesloten en onder dit zegel gedekt ligt, waarom het een Wet genoemd wordt.***

- Bijvoorbeeld: een Wet zegt: "Doe dit en gij zult leven." Het leven is de zaak welke hem, die doet, beloofd wordt, terwijl de dood bedreigd wordt ingeval van niet doen. "De Wet des wijzen is een springader des levens om af te wijken van de strikken des doods."
- Een andere Wet zegt: "Het zal u gerechtigheid zijn, indien gij gedenkt al wat in deze Wet geschreven is, dat jg dat doet." Dit ligt ook onder het zegel - opdat het recht (of de gerechtigheid) der Wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest, Rom. 8:4.
- De Wet der besnijdenis ligt onder dit zegel. De besnijdenis is een zegel der rechtvaardigheid des geloofs. Abraham ontving de belofte in de voorhuid zijnde, opdat hij zou zijn een vader van de onbesneden heidenen, die geloven door genade; zulken welke de Geest der liefde en der gematigdheid ontvangen. "God heeft hun harten besneden om Hem lief te hebben; en zulken, maar die ook alleen, zijn de ware besnijding, die God in de Geest dienen en in Christus Jezus roemen en niet in het vlees betrouwen, Filip. 3:3.
- Indien wij spreken van de Wet van de melaatsen en van zijn reiniging, Leviticus 13:9, deze is ook onder dit zegel. Onze Hoge priester reinigt ons door één blik. Wanneer al onze sierlijkheid is veranderd in een verderving, gelijk Daniël spreekt; wanneer wij de lip bewinden en roepen: "Onrein! Onrein! van de voet zool af tot de schedel toe, is er niets geheels aan ons en dat in ons vlees geen goed woont", dan wordt van ons gezegd, *dat wij inwendig geheel verheerlijkt zijn*. De Heere maakt ons zalig door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes. Aldus worden de melaatsen gereinigd, de armen wordt het Evangelie verkondigd en *zalig is hij, die aan Mij niet zal geërgerd worden*.
- Wanneer wij spreken van het jubeljaar, de bazuin en de Wet der vrijlating; hier is de grote bazuin, die geblazen zal worden, dat de Zaligmaker gevangenen vrijheid uitroept en het jaar van het welbehagen des Heeren en de Heilige Geest hetzelfde toepast. Daar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid. En die inziet in de volmaakte Wet, die der vrijheid is en daarbij blijft, deze zal gelukkig zijn in dit zijn doen", Jak. 1:25.
- Het sluit de ganse Wet der verlossing in. Wij zijn verlost van een ijdele wandel door het dierbaar bloed van Christus, alsmede van de vloek der Wet, van de toekomstige toorn van de put der hel en van de tweede dood. "Sion zal door recht verlost worden en haar wederkerenden door gerechtigheid." Jes. 1:27.
- De Wet van het huwelijk is onder dit zegel bedekt. Hier is Christus, de Bruidegom en Sion de bruid. Zijn keuze van haar en haar keuze van Hem; Zijn liefde en haar liefde. Hier is hun wederkerige ondertrouw, Zijn ondertrouwen van haar in gerechtigheid, goedertierenheid en in barmhertigheden en dat voor eeuwig. Zij is één Geest met Hem. Ja, wij zijn van Zijn vlees en van Zijn benen. Deze verborgenheid is groot, doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente.
- De Wet van de doodslager ligt onder dit zegel. De uitverkoren zondaar heeft zichzelf

verdorven en heeft door zijn zonden de hand gehad in de kruisiging van Christus. Toch haatte hij Hem niet van tevoren, - namelijk toen hij volmaakt stond in Adam, - maar de duivel verleidde de mens tot deze staat van vijandschap. De Gerechtigheid is bloedwreker; Sion is de bemuurde vrijstad tot welke de ontstelde zondaar vlucht; haar muren en voorschansen zijn heil. Christus is de Hogepriester voor Welke hij staat, onder Wiens vleugelen hij toevlucht neemt en door Wiens dood hij zal wederkeren tot zijn hemels huis, waar hij door de duivel en de zonde was uitgedreven.

- Spreken wij van de Wet der wassing of van de Doop, ook die is in deze Wet des geloofs ingesloten. Onze harten zijn gereinigd van de kwade consciëntie. Christus heeft ons gewassen en wij hebben deel aan Hem. Wij zijn gewassen in de wedergeboorte, rein water is op ons gesprengd en wij zijn rein. Wij zijn met de Heilige Geest en met vuur gedoopt. Elke doop waar deze Geest gemist wordt, is een wassen van het buitenste des drinkbekers en des schotels en neemt geen hogere plaats in dan vleselijke wassing. Het is niet de afwassing van de vuiligheid des lichaams, maar de reiniging van de schuld en een getuigenis door de Geest van onze rechtvaardigmaking en aanneming; die een vraag is van een goede consciëntie tot God door de opstanding van Jezus Christus, 1 Petrus 3:21. Uit Wie en door Wie de Geest komt.

Sommige Joden zeggen, dat er driehonderddertien wetten zijn; anderen zeggen, zeshonderddertien; en al zijn er ook zesduizend, dan wil ik op mij nemen te bewijzen, dat zij allen te samen, in haar geestelijke zin en mening, in deze tekst zijn inbegrepen. "Bindt het getuigenis toe, verzegelt de Wet onder Mijn leerlingen."

De Wet maakte niets volmaakt en de mens maakt niets volmaakt, maar de Geest is God en Zijn werk is volmaakt en het aanbrengen van een betere hoop maakt ons volmaakt in die hoop.

'Dit is antinomianisme, dit is losbandigheid.' Zij het zo; doch het is alles van de hemel en zij doen zeer weinig minder dan God, Zijn tabernakel en hen die in de hemel zijn, lasteren, die zulke godslasterlijke taal spreken.

Echter, het is een verbond van vrije genade, dat God met Christus gemaakt heeft en met ons in Hem en hun dode werken kunnen er geen plaats vinden. Het is de bediening des Geestes en natuurlijke mensen verstaan niet de dingen die des Geestes Gods zijn, want zij zijn hen dwaasheid. Daar zij de Heere niet kennen, hebben zij niets om op te vertrouwen, dan hun eigengerechtigheid. Zij bemerken, dat deze niet door het Evangelie kan bevestigd worden, want dat openbaart alleen de gerechtigheid Gods: "Ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want de rechtvaardigheid Gods wordt hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof"

Hiervan zijn de *kinderen der dienstbaarheid* zich bewust en daarom misbruiken zij de genade Gods, beschuldigen haar van slechte gevolgen en lopen tot de Wet om enige grond van roem. Onkundig zijnde van haar geestelijke mening, vertrouwen zij in de letter, tonen een schoon gelaat naar het vlees en bevestigen een eigengerechtigheid voor de mensen, welke het onderzoek van hun eigen gedachten nog niet doorstaan kan, veel minder de onpartijdige toets van de Rechter van levenden en doden. Christus zegt, dat zij zonder een levende vereniging met de ware Wijnstok, niets kunnen doen. Door ons blijven in Christus zullen wij veel vrucht dragen. Zonder geloof zullen zij Gode nooit behagen. Maar zij, die sterk zijn in het geloof, zullen God de eer geven.

Laat hen door de Wet in het vlees roemen, door genade zullen wij zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, die in Christus gehoopt hebben. Indien ge uzelf onder de Wet brengt, in welke zin ook, u zult spoedig Christus uit het oog verliezen en de zonde zal de overmacht over u

krijgen. De zonde zal niet heersen over hen die onder de genade zijn; maar die in het vlees zijn, de bewegingen der zonden, die door de Wet zijn, werken in hun leden, om de dood vruchten te dragen, Rom. 7:5. Dit zijn al de vruchten die zij dragen en alle goede werken die zij verrichten; het is Gode en hun consciëntie bekend. Zij mogen spreken over werken, gelijk de Joden vanouds deden en zeggen, dat de genade Gods tot losbandigheid voert. Gelijk de Joden zeiden dat Christus de sabbat niet hield, dat Hij niet van God was, dat Hij de duivelen uitwierp door Beëlzebul en dat Hij zondaars ontving en met hen at. Maar onder al die voorgevende vertoning van ijver voor heiligheid, lasterden zij tegen de Heilige Geest en stelden zij zich bloot aan het vonnis der eeuwige verdoemenis.

Paulus geeft ons een beschrijving van het volk dat in werkelijkheid goede werken verricht: "Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan allen mensen. En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig en Godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld. Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus; Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken", Tit. 2:11-14. Dit is het volk, dat goede werken doet. Zij zijn verlost van alle ongerechtigheid; zij zijn de Heere gereinigd door het geloof, zij hebben een goede hoop door genade, zij verwachten de verschijning van de Heere Jezus en zijn ijverig in goede werken, wetende hun verkiezing van God, en dat zij Hem een eigen volk zijn. Dus ijver voor goede werken is het uitvloeiende van verlossing en reinigende genade.

Vraag deze huichelaren wat zij van verlossing weten en hoe die is toegepast? Wat van het geloof, deszelfs werkingen en haar reinigende uitwerking? Wanneer zij vreemdelingen zijn van deze dingen, zijn zij dood in zonde, alreeds veroordeeld en de toorn Gods blijft op hen. Wanneer u nauw acht op hen geeft, zult u uit hun mond niets horen dan ijdelheid en in hun leven niets zien dan zonde. Om kort te zijn, die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden; en tegen de zodanigen is de Wet niet. Die in geloof, liefde en vurigheid des harten Christus dienen, zijn Gode welbehaaglijk en aangenaam de mensen.

Is mijn zuster echter niet tevreden met de waarheid, zegeningen en weldaden van het eeuwig Evangelie, laat zij dan de proef nemen met het juk van een eeuwige Wet. Dat zal spoedig haar dwaasheid ontdekken, de misdaad te meerder doen worden, al haar vleselijke vijandschap opwekken en haar humeur ondragelijk maken. Gemelijkheid, opvliegendheid, ontevredenheid met haar gemoedsgesteldheid, twijfelingen aangaande haar staat, harde gedachten van God, arbeiden om zichzelf beter te maken; maar erger worden. Strijden tegen zonde en haar kwade humeuren, maar er in vallen; in het verborgen beloften afleggen en ze verbreken; waken tegen het kwaad en er in verstrikt worden; ... dat zijn die dingen, welke altijd een wettische geest zullen volgen, die onder de Wet is. Zelfs zó, dat het lichaamsgestel verkwijnt, verzwakt, uitput en bezwijkt onder de last.

Het zou mij niet bevreemden, wanneer ik moest horen dat mijn arme vriendin elke maand een poos ziek op bed moet liggen. Ik zal het nu hierbij laten. Alleen hoop ik nog eens te zien, dat zij tevreden is met één Man. Laat haar tot de Wet wederkeren, zodra Jezus ophoudt kloek te handelen in Efratha of niet langer vermaard is te Bethlehem.

Vierde brief aan Mej. R.J. te B.-N.-D.

24 februari 1789

Mijn zuster behoeft zich niet te verontschuldigen, zij is zeer welkom tot elke onderrichting, welke de Heere goed zal oordelen haar door mij te geven. Ik ken de verschrikkingen en de dienstbaarheid der Wet en de natuurlijke neiging van onze wettische geesten tot haar. Bij droevige ervaring ken ik de ellendige uitwerking van die vreselijke leer, want ik ben er vroeger zelf onder opgegaan. Wanneer zij een onverstaanbare redevoering gehouden hebben over de letter der Wet, is niemand gevoed of verkwikt dan de vleselijke huichelaar, die haar toejuicht en vanuit de predikstoel van wapenen voorzien is, om de eenvoudige zuigelingen van Christus te wonden en te kwellen. De bokken worden gepleisterd en gewapend, terwijl de arme schapen worden beroofd, gewond en beschaamd. De kinderen der *vrije* worden gebonden, terwijl de kinderen der *dienstbare* worden bemoedigd: waardoor de onbesnedenen en de onreinen een plaats gegeven wordt onder de heiligen, tot de één nauwelijks van de ander te onderkennen is.

Het oordeel, de barmhartigheid en het geloof zijn het zwaarste der Wet. Deze worden genoemd *de voortreffelijkheden der Wet*, hoewel zij tegenwoordig een zeer schandelijke naam dragen. Maar dat was altijd zo bij huichelachtige belijders. "Ik schrijf hem de voortreffelijkheden Mijner Wet voor (zegt God); maar die zijn geacht als wat vreemds", Hos. 8:12. Zij worden *het zwaarste of de voortreffelijkheden der Wet* genoemd, niet omdat zij van daar voortkomen (want dat doen zij niet), maar omdat het de grote dingen zijn waarover het Oude Testament handelt; want aan de liefde tot God en onze naaste hangt ganse Wet en de profeten. Wanneer dit een teniet doen van de Wet is, dat het oordeel Gods getoond wordt aan onvernieuwde zondaren wat hun staat betreft, dat de gewisse weldadigheden (Eng. vert. *barmhartigheden*) Davids in Christus worden aangedrongen en dat het geloof en de liefde Gods gepredikt worden, dan hebben al de apostelen haar teniet gedaan.

Maar Paulus zegt: *wij bevestigen de Wet door het geloof*. Ik denk, dat de geleerden er geen weg mee zouden weten, als zij moesten aantonen hoe de Wet, in enige andere weg kan bevestigd worden, tot eer van God of tot vertroosting van Zijn volk. Indien de prediking van het geloof in Christus de Wet bevestigt, hoe kan het haar dan teniet maken? En indien het haar teniet maakt, dan deden al de eerste dienstknechten Gods het, want zij predikten het volk Christus, als des zondaars enige Zaligmaker, Toevlucht en Voorbeeld en zij verrichten al hun wonderen door het geloof in Hem. Zij gingen niet van plaats tot plaats om evangeliedienaars voor Antinomianen uit te maken. Ook riepen zij niet: "De Wet is een regel des levens, de enige regel van handelen." 'Gij moet met het ene oog op Christus zien en met het andere op de Wet.'

Is er iets dergelijks in al hun geschriften? Wel liepen de valse apostelen en de dienaars des satans achter hen, uitroepende: "Tenzij gij besneden wordt en de Wet van Mozes houdt, gij kunt niet zalig worden." Maar dan onderrichten ons de apostelen, dat de duivel hen zond en zij waarschuwen ons tegen dezulken. Zij zeggen ons, dat wij ernstig zouden bevestigen, dat degenen die aan God geloven, zorg dragen zouden om goede werken voor te staan. Deze dingen zijn het, die goed en nuttig zijn de mensen. "Maar dat wij zouden wederstaar de dwaze vragen en geslachtsrekeningen en twistingen en strijdningen over de Wet, want zij zijn onnut

en ijdel. Verwerp een ketterse mens na de eerste en tweede vermaning, wetende dat de zodanige verkeerd is en zondigt, zijnde bij hemzelve veroordeeld," Tim. 3:9-11.

De mens is niet gemaakt voor de Wet, maar de Wet is gemaakt voor de mens. De rechtvaardigen is de Wet niet gezet, maar de ongerechten en de halsstarrigen, de goddelozen en de zondaren, de onheiligen en de ongoddelijken, de vadermoordenaars en de moedermoordenaars, de doodslagers, de hoereerders, degenen die bij mannen liggen, de mensendieven (de slavenhandelaars), de leugenaars, de meinedigen en zo daar iels anders is, (dat zij voorstaan, hetwelk) tegen de gezonde leer is, 1 Tim. : 9, 10.

Indien iemand van deze heren, welke mijn leer bij u veroordelen, aan één van de bovengenoemde karakters beantwoordt, de Wet is voor dezulken gemaakt en zij hebben geen recht haar te ontlopen, tenzij God ze tot Christus mocht trekken. Doch God heeft mij verlost van de Wet en ik vertrouw, dat genade mij altijd voor zulke dingen als deze zal bewaren. God reinigt mijn hart en maakt mij bekwaam door het geloof te leven; ook heb ik u mijn geloof getoond uit mijn werken. Ik geloof, dat de Wet en de profeten waren tot op Johannes; van dien tijd af wordt het Koninkrijk Gods verkondigd en een iegelijk doet geweld op hetzelve, Luk. 16:16.

Dit Koninkrijk is niet gelegen in de letter der Wet, noch in woorden, maar in kracht, in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest. Hoe kan dat losbandigheid zijn? Willen zij hebben, dat ik zal handelen gelijk sommigen van hen - over de heilige Wet praten en in de zonde leven - ik ben besloten niet in haar verborgen raad te komen. Stemmen zij toe, dat de genade Gods de mensen onderwijst, dat zij de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden zullen verzaken en hen ijverig maakt in goede werken, dan hen ik het met hen eens; en zijn zij voor het doen van goede werken, dan wil ik met de beste van hen wedijveren. "Laat mij opgewogen worden in een rechte weegschaal."

Maar om de Wet van Mozes voortdurend alle klassen van gelovigen voor te houden, is nóch een prediking van het Evangelie, nóch de bevestiging der Wet. Terwijl zij op wettische gehoorzaamheid aan Mozes aandringen, handelen zij in rechtstreekse ongehoorzaamheid aan Christus, Wiens bevel is: "Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen." Markus 16:15.

Die dan een ander leert, leert gij uzelf niet? Die predikt dat men niet stelen zal, berooft gij het heilige? En maakt de Wet van Mozes een regel des levens voor anderen, terwijl u het Evangelie der genade Gods achter uw rug werpt? Zij, die de Wet onwettelijk prediken en de genade van het Evangelie van losbandigheid beschuldigen, beroven Christus van Zijn eer in de kerk en beledigen Zijn volgelingen door hun trouw te lasteren en hun vrijheid te misbruiken.

Wij weten, dat Christus geworden is uit een vrouw, geworden onder de Wet. Onder dat juk leefde en diende Hij in de hoedanigheid van een dienstknecht. De laatste daad van Zijn dienstbaarheid was gehoorzaamheid tot de dood. Toen het vonnis en de vloek der Wet aan Hem als onze Borg waren uitgevoerd, was onze schuld betaald en waren wij door Hem verlost. "Hebbende de vijandschap in Zijn vlees teniet gemaakt, namelijk de Wet der geboden in inzettingen bestaande, opdat Hij die twee in Zichzelve tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende", Ef. 2:15. "Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik enigerwijze ons tegen was en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende", Kol. 2:14.

Werpt men mij tegen, dat *de ceremoniële Wet* bedoeld wordt, dan antwoord ik: de ceremoniële Wet was het Evangelie der Joden. Zij wees de schuldige tot de Grote Verzoening, maar de zedelijke Wet bevat het vonnis, de ander het offer.

De zonde is de overtreding van de zedelijke Wet en de Wet is de kracht der zonde. Toen

Christus stierf, was het opdat Hij degenen die onder de Wet waren, verlossen zou en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden, Gal. 4:5. Toen Christus uit de dood opstond, was Hij niet meer onder de Wet. Hij is opgewekt om onze rechtvaardigmaking, opdat al degenen die door de Geest geleid worden, niet meer onder de Wet zouden zijn, Gal. 5:18.

Hoe kunnen zulke zielen Gode zonder Wet zijn, als Hij Zijn Wet geeft in hun harten en die inschrijft in hun verstanden? Zij leven uit de Wet des geloofs en zijn voor Christus onder de Wet; hetwelk is Zijn zachte juk. Zij zijn nieuwe schepselen en hebben de Wet lief, naar de inwendige mens.

Het geloof is door de liefde werkende en liefde in de Geest is het nieuwe gebod en de vervulling van het oude, want de gehele Wet wordt in één woord vervuld, namelijk in dit: *Liefde*. Liefde is het voortreffelijkste en zwaarste der Wet. Zij let op alles, sluit alles in en vervult alles; zij is het nieuwe gebod, dat ons overgeleverd is, in het houden waarvan grote loon is.

Velen keerden zich in de dagen van Petrus van dit heilig gebod af en Paulus zegt ons, dat *het einde des gebods is liefde*, waarvan in zijn dagen sommigen zijn afgeweken en hebben van het geloof schipbreuk geleden en zich gewend tot ijdel spreking, willende leraars der Wet zijn, niet verstaande, noch wat zij zeggen, noch wat zij bevestigen. Onvernieuwde mensen kunnen de Wet niet liefhebben, noch de Wetgever, hetwelk duidelijk blijkt uit hun haten van de goeden. Ik geloof, dat geloof en consciëntie altijd samengaan. Indien iemand het geloof verlaat, zullen zijn leven en wandel spoedig ijdel worden. Zij die verijdeld zijn in hun overleggingen, 'hun onverstandig hart is verduisterd geworden en zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden.'

Ook handelen zij onverstandig, die de gelovigen tot de Wet van Mozes zenden om regels van handelen, want zij kunnen geen goed woord spreken, noch een goede gedachte denken, zonder de Geest en de genade van Christus.

Stel de Heere geduriglijk voor u en Hij zal aan uw rechterhand zijn, zodat gij niet zult wankelen. De Wet is niet uit het geloof, maar uit de werken; en zovelen als er uit de werken der Wet zijn, die zijn onder de vloek. Bovendien, een gelovige naar de Wet te verwijzen, is zijn verstand van het Voorwerp des geloofs af te wenden, door het geloof in Wie wij leven zullen. En kunt u geloof oefenen in de Zoon van God, terwijl u naar de Wet van Mozes ziet? Het geloof moet haar Voorwerp in het oog hebben, terwijl het werkzaam is en die op de Heere vertrouwt, zal allerlei vrede bewaren.

Habakuks geloof leidde hem eerst tot het Voorwerp des geloofs en toen zijn geloof gevestigd was, begon hij Hem aan te roepen, Hab. 1:12-16. Hierop verwachtte hij antwoord. "Ik stond op mijn wacht en ik stelde mij op de sterkte en ik hield wacht om te zien, wat Hij in mij spreken zou en wat ik antwoorden zou op mijn bestraffingen, Hab. 2:4. Geloof heeft haar smeekschrift opgezonden en de hoop verwacht een antwoord. Dus zijn wij in hope zalig geworden. "De hoop nu die gezien wordt, is geen hoop, want hetgeen iemand ziet, waarom zal hij het ook hopen? Maar indien wij hopen hetgeen wij niet zien, zo verwachten wij het met lijdzaamheid", gelijk de profeet hier doet.

Het geloof stelt het verzoek voor, de hoop verwacht de gevraagde gunst en de lijdzaamheid wordt geoefend in erop te wachten; en zo hij wacht en stil zij, is het goed. "Het is goed dat men hope en stille zij op het heil des Heeren."

"Toen antwoordde mij de Heere en zeide: Schrijf het gezicht en stel het duidelijk op tafelen,

opdat het daarin leze die voorbij komt." (Eng. vert. opdat hij lope die het leest).

Dit gezicht bevat het Voorwerp in de verborgenheid des geloofs. Het was het oog des geloofs dat dit gezicht zag, de somma waarvan moest geschreven en duidelijk op tafelen gesteld worden, opdat iedereen die aan een tafel zat om de offeranden te eten, het voor zijn ogen hebben zou en opstaande de hemelse loopbaan lopen mocht, die hem voorgesteld is. Hij moest lopen in het geloof in de grote Offerande, Die komen zou, namelijk de Heere Jezus Christus en in hope wachten op Zijn verschijning. Want het gezicht en de stem daarvan was de verschijning van Hem en het Evangelie, dat door Hem zou gepredikt worden.

"Want het gezicht zal nog tot een bestemden tijd zijn, dan zal Hij het op het einde voortbrengen en niet liegen; zo Hij vertoeft, verbeid Hem, want Hij zal gewisselijk komen, Hij zal komen en niet achterblijven", Hak 2:3.

Dit is leven door het geloof en zo zullen allen leven die zalig worden. Sommigen uit de Joden zeiden: Wat zou ik verder op de Heere wachten? Anderen zeiden verachtelijk: "De Messias laat op Zich wachten en zal in het geheel niet komen." Tot dezen spreekt God: "Wee dien, die des Heeren dag begeren! Waartoe toch zal ulieden de dag des HEEREN zijn? Hij zal duisternis wezen en geen licht. Als wanneer iemand vlood voor het aangezicht eens leeuws en hem ontmoette een beer; of dat hij kwam in een huis en leunde met zijn hand aan den wand en hem beet een slang." Amos 5:18, 19.

Maar sommigen waren er, die vasthielden aan de hope der belofte, die van God tot de vaderen geschied is; tot dewelke zij gedurig nacht en dag God dienende, verhopende te komen, Hand. 26:6, 7. Deze waren verwachtende de vertroosting Israëls; en zij wachtten niet tevergeefs, want de vertroosting en de Hope Israëls vond hen en maakte hen zalig.

Maar degenen die dit leven des geloofs verachtten, bevonden de dag des Heeren inderdaad duisternis te zijn. Tot een oordeel verscheen het gezicht en van oordeel sprak Hij, opdat degene die niet zien, zien mogen en die zien blind worden. Dit waren hovaardige mensen, die de genade verwierpen. "Ziet, zijn ziel verheft haar, zij is niet recht in hem; maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven. Hab. 2:4.

Ons leven moet zijn gelijk het hunne, zullen wij hier voor God en hiernamaals met Hem leven. Het gezicht is verschenen: Jezus Christus is ons voor de ogen geschilderd, onder ons gekruist zijnde. Het gezicht vertoefde niet; het gezicht heeft gesproken en niet gelogen; en het wezen ervan is u gepredikt. U hebt het liefelijk geklank gehoord en de behaaglijke kracht gevoeld; u kunt verzegelen, dat God waarachtig is. En wat blijft erover?

Wel, wij zijn in hope zalig; wij zijn geroepen tot een lijdzaam wachten op de Heere des hemels en op de hoop der rechtvaardigheid door het geloof. In dit lijdzaam wachten, gepaard gaande met een volharden in goeddoen, zoeken wij de onverderfelijkheid. En de belofte is het eeuwige leven, hetwelk aan het vrijmoedig vertrouwen beloofd is.

Werp dan uw vrijmoedigheid niet weg, welke een grote vergelding des loons heeft. Nu blijft geloof waardoor wij leven; hoop, waarin wij zalig zijn en waardoor de heerlijkheid Gods verwacht wordt; en liefde, welke alle dingen bedekt, alle dingen verdraagt, liefheeft en verlangt naar de verschijning des Heeren. En wat is het einde? "Hij zal komen om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen en wonderbaar te worden in allen die geloven (overmits onze getuigenis onder u is geloofd geworden) in dien dag." 2 Thess. 1:10.

Dus moeten wij zien op de belofte die God aan Abraham gedaan heeft en God dienen, in de toekomstige hoop of in de hoop der heerlijkheid Gods: "Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God onze Zaligmaker Jezus Christus", Titus 2:13. De stem van het gezicht tot ons is dezelfde als tot de Joden vanouds. "Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven; en zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen." Wij

zullen door het geloof leven, niet door de Wet; door het geloof zullen wij wandelen, niet door aanschouwen. Door het geloof leven wij en door het geloof leeft Christus in ons. Handel gelovig met de Zaligmaker en de Zaligmaker zal in u handelen. Dit is de wil Gods over ons; in welke wil wij geheiligd zijn, door het geloof in Hem, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied.

Dit is een leven wat geen huichelaar ooit kende en een leer, die geen huichelaar ooit liefhad; noch zal de gelukkige bezitter daarvan ooit genade vinden in de ogen der wereld of in de ogen van vleselijke belijders.

Ik heb iemand gekend te Thames Ditton, die een grote belijdenis van de godsdienst had, voor ik er iets van kende. Er was iets van een oppervlakkige overreding in zijn gemoed, gelijk bij diegenen, welke voor een tijd geloven, maar in een tijd van verzoeking afvallen, omdat zij geen wortel in zichzelf hebben. In dit oppervlakkig vertrouwen was hij wonder opgeblazen. Hij werd een berisper en nu en dan een onderwijzer van allen, die dikwijls de oprechtheid van anderen verdacht en somtijds alles tegensprak wat ik vanaf de preekstoel gezegd had. Wanneer men bij hem ging zitten om hem te horen spreken, was hij één en al leven. Maar sprak men hem tegen, al was het nog zo verkeerd, dan beroofde men hem van al zijn ingebeeelde vreugde; en dan zonk hij in de schaduwen des doods. Tot opnieuw de één of andere wilde gedachte in hem opkwam en dan was hij weer dezelfde als van tevoren. Al die tijd was hij een Sabelliaan in zijn hart, tot hij tenslotte begon te spreken en zijn talenten ten toon ging spreiden tegen de leer van de eeuwig, aanbiddelijke Drie-eenheid en anderen begon te bedriegen, gelijk hijzelf bedrogen was, hetwelk in mijn ziel niet weinig verdriet en moeite veroorzaakte.

Ik had echter een dispuut met hem in bijzijn van enige vrienden en weerlegde hem. Spoedig hierop stopte God zijn mond in een weg van oordeel, door zijn valse hoop weg te vagen en hem in vertwijfeling te doen verzinken. Dit griefde zijn hoogmoed en het ontdekte zijn naaktheid voor velen, die hij dikwijls bedroefd en gewond had. Onder deze bedeling begon hij achteruit te slaan en God te verzoeken, door te weigeren om voor zijn huisgezin te werken. Toen ik zag, dat hij zijn eigen huisgenoten niet verzorgde, was het voor mij uitgemaakt, dat hij het geloof had verloochend en erger was dan een ongelovige, zodat ik niet meer met hem van doen wilde hebben. Hij is nu een warm bepleiter van de Wet van Mozes; de werken der Wet zijn bij hem alles in allen.

Het zal echter toegestemd moeten worden dat vlijt, eerlijkheid en het betalen van zijn wettige schulden een betere weg is om goede werken te prediken, dan door woorden, wat dingen zijn, daar hij weinig werk van maakte. Ik weet dit bij ervaring.

Enige dagen geleden kwam hij bij Mr. Rogers, schoenmaker te Paddington, waar hij, na wat gesproken te hebben over zijn eigen goede werken, mijn val voorspelde, tevens zeggende, dat het die vervloekte leer was van buiten zichzelf te zien, welke hem kwaad gedaan had. Dit leidde hem tot zorgeloosheid.

Het is vreemd, dat het opzien tot Christus om zaligheid, dat het opheffen der ogen naar de bergen om hulp, dat het lopen van de loopbaan die ons voorgesteld is, dat het zien op Jezus, tot wij naar hetzelfde Beeld veranderd worden van heerlijkheid tot heerlijkheid, gepaard zou gaan met zulke vreselijke gevolgen! Zorgeloos is hij in elke zin, maar ik denk, dat dit moet toegeschreven worden aan hemzelf en de duivel, in plaats van aan de genade Gods.

Kunnen de mensen dan de Wet niet maken tot een regel van hun leven, in haar werken vertrouwen en hun eigen verdienste uitbazuinen, zonder de leer van Christus te vloeken? Waarom moet hun goed gelasterd worden? Dit kan niet genoemd worden het vervullen van

de Wet der rechtvaardigheid, want die zegt: *Een ieder als hij zijn God zal gevloekt hebben, zal de dood sterven.* En Mr. Butler had hetzelfde onderwerp op het oog, als hij dit vonnis streek over de leer van God. "Want het gevogelte des hemels zou de stem wegvoeren en het gevleugelde zou het woord te kennen geven." Pred. 10:20. Indien het Evangelie der genade Gods een mens niet bekwaam maakt voor de hemel, dan is het niet waarschijnlijk, dat een dode letter of een vleser arm dit zal uitwerken. Indien een mens de Zaligmaker tot zijn vijand maakt, is het niet waarschijnlijk, dat Mozes zijn vriend zal zijn, want hij heeft reeds gevloekt die zijn Meester lasteren. En wij weten, dat hij aangetekend slaat voor zijn getrouwheid, want hij heeft altijd beschuldigd, die Christus onrecht hebben aangedaan.

Deze man bevestigt, wat ik allang heb waargenomen, dat zij die de Wet aankleven, de Zaligmaker haten en die op zichzelf vertrouwen, zijn onverzoenlijke vijanden van de genade, van de Geest en van de kinderen Gods. "Wie met Mij niet is, die is tegen Mij en wie met Mij niet vergadert, die verstroot"; zegt de Zaligmaker.

De oude vijanden van Christus vloekten al Zijn volgelingen: "Deze schare, die de Wet niet weet, is vervloekt." Maar deze man vloekt de dingen welke zij najagen, ik bedoel hetgeen tot hun vrede dient.

Indien ik een Antinomiaan ben, enkel omdat ik in het Boek Gods niet één tekst kan vinden, welke de Wet van Mozes der gelovigen een regel des levens noemt, wat moet dan deze man wel zijn? Indien het dit is, om het werk van een evangelist te doen, dat men de Wet aandringt, dan is hij de man, want hij redetwist de ganse dag door voor haar en haar werken. Men kan daarom niet zeggen, dat hij haar teniet doet, maar hoe kan men zeggen, dat hij haar bevestigt, daar hij een lasteraar is van het geloof, van de verdienste en van de voldoening van Christus? Hij kan haar niet door het geloof bevestigen, omdat hij de leer vervloekt, welke leert op Jezus te zien; noch kan vloeken en zweren, schulden maken en een leven in luiheid, genoemd worden *een bevestigen der Wet door de werken*. Want de Wet dringt aan op werken en spreekt het vonnis des doods uit over profane vloekers en zweerders.

Ik wenste wel, dat mijn zuster mijn beschuldigers verzocht hun pen op te nemen en mij te ontdekken. Dit zou een predikant beter passen, dan de gemoederen der zwakkere vaten in de war te brengen en met vooroordelen te vervullen. Vrouwen worden niet vooraan in de slag gezet. En indien God ze met geloof vereert, is het beter hun gemoederen met de waarheid te versterken, dan ze in woordentwisten te mengen, welke onnut en ijdel zijn. Het is mij echter duidelijk, dat deze strijders voor de Wet van Mozes, vijanden zijn van de Wet der waarheid. Zij namen nooit hun zonden ter harte, noch gaven zij God de eer, door sterk te zijn in Zijn genade en geweldig voor de Wet des geloofs, daarom zal ik hen de bal terugkaatsen.

"En nu, gij priesters, tot u wordt dit gebod gezonden; Indiejg het niet zult horen en indien gij het niet zult ter harte nemen, om Mijn Naam eer te geven, zegt de HEERE der heirscharen, zo zal Ik den vloek onder u zenden en Ik zal uw zegeningen vervloeken; ja, Ik heb ook alrede elkeen derzelve vervloekt, omdat gij het niet ter harte neemt. Dan zult gij weten, dat Ik dit gebod tot u gezonden heb; opdat Mijn verbond niet Levi zij, zegt de HEERE der heirscharen. Mijn verbond met hem was het leven en de vrede; en Ik gaf hem die tot een vreze; en hij vreesde Mij en hij werd om Mijns Naams wil verschrikt. De Wet der waarheid was in zijn mond en er werd geen onrecht in zijn lippen gevonden; hij wandelde met Mij in vrede en in rechtmatigheid en hij bekeerde er velen van ongerechtigheid. Want de lippen des priesters zullen de wetenschap bewaren en men zal uit zijn mond de Wet zoeken; want hij is een Engel des HEEREN der heirscharen. Maar gij zijt van de weg afgeweken, gij hebt er velen doen struikelen in de Wet; gij hebt het verbond van Levi verdorven, zegt de HEERE der

heirscharen." Mal. 2:1, 2, 4-8.

Indien dit alles waar is, dan zijn het alleen diegenen, die de plaag huns harten erkennen en die sterk zijn in het geloof, welke God de eer geven. Zelfs de zegeningen heeft Hij vervloekt van de priesters, die hiervan vreemdelingen zijn. Het verbond van leven en vrede, wordt hier *de Wet der Waarheid* genoemd en van hen die haar houden, wordt gezegd, dat zij met God wandelen in vrede en in rechtmatigheid en dat zij er velen van ongerechtigheid bekeren.

De lippen der priesters zullen deze wetenschap bewaren en het volk zou deze *Wet der waarheid* uit hun mond zoeken; want zij, maar ook zij alleen, zijn de boodschappers (Eng. vert.) van de HEERE der heirscharen. Die hiervan afzwerven, zijn van de weg afgeweken en doen er velen struikelen in de *Wei* en verderven het verbond van Levi.

Dit is het oordeel van de HEERE der heirscharen over deze zaak: daarom heb Ik ook u verachtelijk en onwaard gemaakt voor het ganse volk, (zegt `de Heere) dewijl gij Mijn wegen niet houdt, (welke de wegen zijn van leven en vrede) maar het aangezicht aanneemt in deze *Wet der waarheid*, Mal. 2:9.

Is dit het geval, dan moet Levi een Antinomiaan geweest zijn, evenals Mr. Huntington en deze priesters wier zegeningen van God vervloekt zijn, waren van dezelfde soort als die welke mij nu tegenstaan. Ook openbaren enkelen van hun zich reeds even laag en verachtelijk, als zij ooit deden.

Ik hoop echter tevreden te zijn met deze *Wet der waarheid* te honden en aan te dringen en de eer te zoeken van Hem, door Wie genade en waarheid geworden zijn.

Ik had liever gezien, dat mijn zuster versierd en toegerust was als Lemuëls deugdelijke huisvrouw, dan haar strijdende te vinden voor letterregels van handelen. Ik zou dan wat beters van haar horen dan ijdelspreking en iets dat nooit leidt tot losbandigheid of luiheid. "Sterkte en heerlijkheid zijn haar kleding en zij lacht over de nakomende dag. Zij doet haar mond open met wijsheid en op haar tong is de wet (Eng. vert.) der goeddadigheid. Zij beschouwt de gangen van haar huis; en het brood der luiheid eet zij niet. Haar kinderen staan op en roemen haar welgelukzalig; ook haar man en hij prijst haar, zeggende: vele dochteren hebben deugdelijk gehandeld; maar gij gaat die allen te boven", Spr. 31. Dit is Gods merkteken van een deugdelijke vrouw en haar handelingen. En het is de wijsheid die van Boven is en de *Wet der goeddadigheid* in Christus Jezus, welke haar doet handelen gelijk zij doet.

"Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten mogen van hun arbeid; en hun werken volgen met hen." Openb. 14:13.

En zo zegt ook de dagelijkse ervaring van uw nederige dienstwillige dienaar,

Vijfde brief aan Mej. R. J. te B.-N.-D.

Uw aangename brief heb ik ontvangen en ik ben dankbaar, dat God één van mijn pogingen wilde erkennen of eren. U behoefde niet zoveel moeite te nemen om de ontstellende werkingen van uw gemoed te beschrijven. U kwam nooit buiten het bereik van mijn bevinding van de verschrikkingen der Wet, opstand en wettische hoogmoed. De weg is mij wel bekend. Mijn oog speurde u na door al de vreemde doolhoven, welke u doorging en ik wist welk een koel onthaal u op dat pad ten deel zou vallen.

Ik weet wat het is, torens te bouwen om de hemel te bereiken, zonder de kosten te overrekenen. Veel tijd en inspanning heb ik besteed om mijn eigengerechtigheid te bevestigen, om de moorman wit te wassen en de vlekken des luipaards te veranderen. En ik wist, dat het u evenveel voordeel zou aanbrengen als mij, namelijk schande en beschaamdheid des aangezichts.

Nooit heb ik gezegd, dat de Wet niet een regel des levens was voor de *ongelovige dienstbare kinderen*, want ik geloof, dat zij dit is in elke zin. Mozes zegt hen: "Dat het hun gerechtigheid zal zijn, als zij zullen waarnemen te doen al deze geboden." Paulus zegt, dat de daders der Wet gerechtvaardigd zullen worden. De profeten verklaren: "De mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven." En Christus zegt: "Doch wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden."

Wij weten, dat allen die in het vlees zijn, het eeuwige leven verwachten uit de werken der Wet. Deze dingen zijn onwedersprekelijk. Nooit zal een natuurlijk mens deze weg ten hemel tegenstaan. Ja, zelfs de duivel niet, want hij weet evengoed als wij, dat Mozes nooit duivelen uitwierp. Ook weet hij, dat het Koninkrijk Gods niet in stenen tafelen gegraveerd is; deze doen nooit de satan als een bliksem uit de hemel vallen. Dit is die weg, die iemand recht schijnt en er is niet één op de tienduizend, die geloven wil dat het laatste van dien, wegen des doods zijn, voordat hij in de hel aangeland is. Dan, zegt Christus, zal hij zijn ogen opheffen, zijnde in de pijn. De werken der Wet gaan niet gepaard met de ergernis des kruises, *de Wet is niet uit het geloof, maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.*

Het zij verre van mij de uitverkorene of de verworpene te verongelijken. God gebiedt mij een deel te geven aan zeven, ja ook aan acht. Ik heb altijd gezegd, dat onbekeerde letterdienaars onder de Wet zijn, want de indruk van de letter op het papier is al wat zij hebben om op te hopen en wij weten, dat de letter doodt, maar de Geest maakt levend. Dit blijkt duidelijk in hun bediening, want zij noemen de bevinding die hoop werkt, geestdrijverij en dat God Zijn Zoon in Zijn volk openbaart, of, dat Christus Zich openbaart aan de mensen, die God Hem uit de wereld gegeven heeft, nieuwe openbaringen. En zij beschuldigen de genade Gods van losbandigheid. Zij kunnen geen genade deelachtig zijn, noch zijn zij wedergeboren uit de Geest. Zulken als dezen moesten zich met het Evangelie niet bemoeien. God Zelf berispt ze, dat zij Zijn verbond in hun mond nemen. De kinderen van de oude Adam hebben gelijk, dat zij strijden voor wettische predikanten, want de stem der Wet is tot hen. Wij weten nu, dat al wat de Wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de Wet zijn. In hun honen en bespotten van de kinderen Gods, handelen zij in overeenstemming met hun aard. God heeft vijandschap gezet tussen het slangenzaad en het vrouwenzaad. Die naar het vlees geboren was, vervolgde degene, die naar de geest geboren was; alzo is het ook nu en zal het tot het einde zijn.

Ik ben er ten volle van overtuigd en mijn eigen consciëntie getuigt met mij, dat al degene, die de Artikelen van de kerk van Engeland hebben bezworen en ondertekend en daarna zich gewend hebben tot ijdel spreking, de Wet, vrije wil en vleselijke werken prediken en de genade Gods misbruiken, dat die allen onder de Wet zijn als hun regel des levens en er ongetwijfeld door zullen verdoemd worden, tenzij zij volmaakt zijn, gelijk de Wet volmaakt is. Want de vloek is zo zeker als de zegen en deze is door de eed van God verzekerd. Hij heeft gezworen in Zijn toorn, dat zij niet in Zijn rust zullen ingaan. De Wet is gezet de leugenaars, de meinedigen en zo daar iets anders (dat zij houden) tegen de gezonde leer is, 1 Tim. 1:10. Laat daarom niemand mij beschuldigen, dat ik deze dingen ontken, want ik heb nooit ontkend, dat de Wet de enige regel van handelen is voor hen, die met de Geest beginnen en in het vlees eindigen of in duidelijke woorden, die met het Evangelie beginnen en in de Wel eindigen. Want God verklaart, dat zulken van de genade vervallen zijn en dat Christus hen ijdel geworden is. Deze dingen kan niemand tegenspreken of weerstaan. Al waar ik voor strijd is dit, dat de Wel en haar vloek niet van elkaar gescheiden kunnen worden. Hij, die een belijder onder de Wet brengt, brengt hem in dienstbaarheid en onder het vonnis Gods. Breng hem onder het juk der Wet, als zijn enige regel van leven en handelen; maak hem aan haar gehoorzaam; doe hem onder haar handelen en werken ... maar de Schrift zegt: "Dat hij uit de werken der Wet is; en zovelen als er uit de werken der Wet zijn, die zijn onder de vloek." Zo iemand leeft voor zijn wettische werken; over werken spreekt hij en onder de vloek blijft hij. De toorn Gods werkt rechtstreeks in hem en zal voortdurend in hem werken zolang hij daar blijft. Genade werkt in hem niet, ook zijn zijne werken geen werken des geloofs, noch arbeid der liefde, noch vruchten des Geestes. De Wel is niet uit het geloof, hij verblijft niet onder de genade. Ook is Christus hem ijdel, zolang hij dat juk getrouw blijft. Indien mijn zuster dit niet geloven kan, moet zij maar eens acht geven op de verwarring en levenloosheid van vele der preken die zij hoort. De gierigheid die zich in zulke predikanten openbaart. Een onverzoenlijke vijandschap tegen Christus en degenen die Hem prediken. Zij zal bemerken dat babbelen, drinken, kwaad spreken, bekrompenheid, blinde ijver, eigenliefde, zelfzoeking en spotten met de kracht der godsdienst, de dingen zijn, welke vele van die onbekeerde letterdienaars vergezellen. U zult dikwijls zien, dat zij op zestig-, zeventigjarige leeftijd, onnozel, verwijfd, suffende over trouwen en vol van wellusten zijn. Het kan ook niet anders zijn, want: "die in het vlees zijn, de bewegingen der zonden, die door de Wet zijn, werken in hun leden om de dood vruchten te dragen, Rom. 7:5. De zonde neemt oorzaak door het gebod en werkt alle begeerlijkheid in hen", Rom. 7:8. Dit zijn enige van de goede werken, welke in deze meinedige huichelaars en gematigde Calvinisten en in allen die vijanden zijn van de genade Gods gevonden worden. Niets kan het hart reinigen dan levend geloof en verzoenend bloed. Niets kan de zonde onderwerpen dan genade en zonder Christus kan de mens niets doen dan zondigen. Indien God de mens niet bewaart, de mens kan zichzelf niet bewaren. De bewegingen der zonde zijn door de Wet; de kracht der zonde is de Wet en de duivel leidt de zondaar gevangen naar zijn wil.

"Prakticale heiligheid" is een uitdrukking, die ik niet versta. De helft van die vertoningmakende spreekwijzen, welke nu in zwang zijn op de predikstoelen, kunnen de toets van het gezond verstand niet doorstaan. Heiligheid kan noch van de Wet van Mozes, noch van een vleselijk hart gehaald worden. Ook kan zij niet in praktijk gebracht worden door de vrije wil of een vleselijke arm. Er is niemand heilig dan Eén, namelijk God de Vader, Zoon en Heilige Geest. Christus is de Heilige van Zijn volk en zij die gereinigd zijn van hun zonden door Zijn bloed, geheiligd door Zijn Geest, in verbond, in gunst en in geestelijke vereniging

met Hem, zijn volmaakt in Hem, Die hun Hoofd is. Die ons van God geworden is tot rechtvaardigmaking en heiligmaking. Dezen zijn nieuwe schepselen, geschapen in gerechtigheid en ware heiligheid en het is God en niemand anders, Die hen vernedert en heiligt. Hij kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijner heiligheid zouden deelachtig worden. Zulke mensen zijn een heilig volk; zij wandelen in vereniging met Christus, als de enige Weg en zij leven onder de invloed van de Geest. Zij ontvangen een vervulling door de Geest van Christus van al hun nooddrift. Zij leven in de vreze Gods, wandelen nederig met Item en oefenen zich om een onergerlijke consciëntie bij Hem te hebben. Allen die hiervan vervreemd en vreemdelingen zijn, hebben niet meer ware heiligheid dan satan zelf. Het is alleen een uitwendige vertoning, welke de Schrift noemt *een wassen van het buitenste des drinkbekers, een witten van de wand of een schilderen van de graven*. De Wet gehoorzaamd en van haar vloek ontwapend, is in het hart des Middelaars, Die de Rechter is van de levenden en doden en daarom de sleutelen draagt der hel en des doods. De gelovige is voor Christus onder de Wet en die de Zijnen zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden; dezulken zijn vrijgemaakt van de Wet. "Tegen de zodanigen is de Wet niet en de zonde wordt niet toegerekend als er geen Wet is."

Ik houd vol, dat wanneer een gelovige in enige andere zin tot de Wet van Mozes gebracht wordt om onder haar te zijn, de zonde hem dan in het aangezicht staart, toorn werkt in zijn hart, zijn vijandschap wordt opgewekt, dienstbaarheid grijpt hem aan en vertwijfeling of wanhoop zal hem doen verzinken, tenzij de Wet des Geestes des levens hem vrijmaakt van de Wet der zonde en des doods. God hoort hun twistingen door de Wet der werken en is de beste Oordeler hoe hun leven, wandel en handelingen met die regel overeenkomen en ongetwijfeld zal Hij hen oordelen naar die regel voor welke zij strijden. Wanneer God het gericht zal stellen naar het richtsnoer en de gerechtigheid naar het paslood en de hagel, de toevlucht van de leugens zal wegvagen, dan zal het wel zijn, indien hun hart, leven en handelingen zo zuiver geweest zijn als hun woorden en voornemens. Het is een voorrecht voor zulken als u en ik, dat Christus in de wereld kwam om zondaren zalig te maken en dat Hij, Die geen zonde gekend heeft, zonde voor ons is gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem. Welgelukzalig zijn zij, die wedergeboren zijn. Welgelukzalig zijn zij, die God liefhebben en in Zijn lieve Zoon geloven. Het recht der Wet is vervuld in hen, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

Ik zal besluiten met een raadgeving die nooit van Sinaï kwam. Hoor, o dochter en ziet en neigt uw oor tot hetgeen gezegd is; verlaat uw vleselijk volk en het huis van uw oude vader Adam; zo zal de Koning lust hebben aan uw schoonheid. "Dewijl Hij uw Heere is, zo buigt u voor Hem neder", zegt de Vader der barmhartigheden, Die ons liefgehad heeft met een eeuwige liefde. In de band van deze liefde noem ik mij uw dienstwillige dienaar in deze tegenwoordige staat en een mededeelgenoot met u van de heerlijkheid, die ons geopenbaard zal worden.